

Dansk udgave

Retsforskrifter

61. årgang

9. marts 2018

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2018/343 af 5. marts 2018 om forlængelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Brasilien 1

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/344 af 14. november 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne vedrørende metoderne til værdiansættelse af forskel i behandlingen i forbindelse med afvikling ⁽¹⁾ 3
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/345 af 14. november 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne i forbindelse med metoden til værdiansættelse af aktiver og forpligtelser i institutter eller enheder ⁽¹⁾ 8
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/346 af 5. marts 2018 om godkendelse af et præparat af *Lactobacillus buchneri* NRRL B-50733 som fodertilsætningsstof til alle dyrearter ⁽¹⁾ 18
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/347 af 5. marts 2018 om godkendelse af præparatet af *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1079 som tilsætningsstof til foder til smågrise og søer og om ændring af forordning (EF) nr. 1847/2003 og (EF) nr. 2036/2005 (indehaver af godkendelsen er Danstar Ferment AG repræsenteret ved Lallemand SAS) ⁽¹⁾ 21
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/348 af 8. marts 2018 om en midlertidig undtagelse fra reglerne om præferenceoprindelse i delegeret forordning (EU) 2015/2446 for cykler fremstillet i Cambodja hvad angår anvendelsen under kumulation af cykeldele med oprindelse i Malaysia 24

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/349 af 8. marts 2018 om 282. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til ISIL- (Da'esh) og Al-Qaida-organisationerne	28
--	----

DIREKTIVER

★ Kommissionens direktiv (EU) 2018/350 af 8. marts 2018 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF for så vidt angår miljørisikovurdering af genetisk modificerede organismer	30
--	----

AFGØRELSE

★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/351 af 8. marts 2018 om afvisning af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine	46
---	----

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2018/343

af 5. marts 2018

om forlængelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Brasilien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 186 sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til Europa-Parlamentets godkendelse,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med sin beslutning 2005/781/EF ⁽¹⁾ godkendte Rådet indgåelsen af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Brasilien ⁽²⁾ (»aftalen«).
- (2) I overensstemmelse med aftalens artikel XII træder den i kraft på den dag, hvor begge parter skriftligt har meddelt hinanden, at deres respektive interne procedurer, der er nødvendige for at lade aftalen træde i kraft, er afsluttet. Aftalen gælder i første omgang for en periode på fem år og kan forlænges efter overenskomst mellem parterne, idet den evalueres i løbet af det næstsidste år i hver efterfølgende periode.
- (3) Med sin afgørelse 2012/646/EU ⁽³⁾ godkendte Rådet en forlængelse af aftalen for en yderligere periode på fem år.
- (4) Brevvekslingen mellem parterne den 14. november 2016 og 5. januar 2017 bekræftede deres interesse i at forlænge aftalen for yderligere fem år.
- (5) Forlængelsen af aftalen bør godkendes på Unionens vegne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Forlængelsen af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Brasilien for endnu en femårsperiode godkendes hermed på Unionens vegne.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2005/781/EF af 6. juni 2005 om indgåelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Brasilien (EUT L 295 af 11.11.2005, s. 37).

⁽²⁾ EUT L 295 af 11.11.2005, s. 38.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2012/646/EU af 10. oktober 2012 om forlængelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Brasilien (EUT L 287 af 18.10.2012, s. 4).

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den eller de personer, der er beføjet til på Unionens vegne at meddele regeringen i Den Føderative Republik Brasilien, at Unionen har afsluttet sine interne procedurer, som er nødvendige for forlængelsen af aftalen i overensstemmelse med aftalens artikel XII, stk. 2.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2018.

På Rådets vegne

N. DIMOV

Formand

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/344

af 14. november 2017

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne vedrørende metoderne til værdiansættelse af forskel i behandlingen i forbindelse med afvikling

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber ⁽¹⁾, særlig artikel 74, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er hensigtsmæssigt at have regler, hvorved der fastsættes en metode til at foretage værdiansættelser, som skal fastslå, om der er forskel mellem den faktiske behandling af aktionærer og kreditorer, over for hvem en eller flere afviklingshandlinger er blevet iværksat, og det beløb, som disse aktionærer og kreditorer ville have modtaget, hvis det institut eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) i direktiv 2014/59/EU («enheden»), havde været genstand for almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor afgørelsen om afvikling af den pågældende enhed blev truffet, jf. artikel 82 i direktiv 2014/59/EU.
- (2) Enhver forskel i behandlingen, som medfører større tab i forbindelse med afvikling for bestemte aktionærer og kreditorer, bør berettige disse aktionærer og kreditorer til kompensation fra ordningerne for afviklingsfinansiering, jf. artikel 101, stk. 1, litra e), i direktiv 2014/59/EU.
- (3) Den efterfølgende værdiansættelse skal foretages af den krævede uafhængige person, som opfylder betingelserne i artikel 38 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 ⁽²⁾ («valuaren»), snarest muligt efter iværksættelsen af en eller flere afviklingshandlinger, selv om gennemførelsen kan tage nogen tid. Værdiansættelsen bør baseres på tilgængelige oplysninger, som er relevante for det tidspunkt, hvor afgørelsen om afvikling af en enhed træffes, således at bestemte forhold, såsom ugunstige markedsforhold, som gør sig gældende på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, afspejles. Oplysninger indhentet efter tidspunktet for afgørelsen om afviklingen bør kun anvendes, hvis de med rimelighed kunne have været kendt på dette tidspunkt.
- (4) For at sikre, at der foretages en omfattende og troværdig værdiansættelse, bør valuaren have adgang til relevante juridiske dokumenter, herunder en liste over alle fordringer og eventalfordringer på enheden klassificeret i overensstemmelse med deres prioritetsorden ved almindelig insolvensbehandling. Valuaren bør have mulighed for at indgå aftaler om særlig rådgivning eller ekspertise alt efter omstændighederne.

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 af 23. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af genopretningsplaner, afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner, de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, betingelserne for koncernintern finansiel støtte, kravene vedrørende uafhængige valuarer, den kontraktmæssige anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, procedurerne og indholdet i forbindelse med underretningskrav og meddelelsen om suspension samt afviklingskollegiernes virkemåde i praksis (EUT L 184 af 8.7.2016, s. 1).

- (5) Med henblik på at bestemme den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget, hvis instituttet havde været genstand for almindelig insolvensbehandling, bør valuaren fastlægge den forventede tidmæssige fordeling af samt beløbet vedrørende de nettopengestrømme, som hver aktionær og kreditor ville have modtaget fra insolvensbehandlingen uden antagelse om statsstøtte, diskonteret med den eller de relevante satser. I forbindelse med et sådant skøn kan valuaren også henvise til erfaringer fra den seneste fortid vedrørende tilsvarende kreditinstitutters insolvens, hvis sådanne oplysninger er tilgængelige og relevante.
- (6) Den faktiske behandling, som aktionærer og kreditorer modtager i forbindelse med afvikling, bør bestemmes under hensyntagen til, om disse aktionærer og kreditorer som følge af vedtagelsen af afviklingshandlingen har modtaget kompensation i form af henholdsvis egenkapital, gæld eller et kontantbeløb.
- (7) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har forelagt Kommissionen.
- (8) EBA har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele herved samt anmodet interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, om en udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

1. Med henblik på at bestemme behandlingen af aktionærer og kreditorer ved almindelig insolvensbehandling baseres værdiansættelsen alene på oplysninger om forhold og omstændigheder, som gjorde sig gældende og med rimelighed kunne have været kendt på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, og som, hvis valuaren havde haft kendskab til dem, ville have påvirket målingen af enhedens aktiver og forpligtelser (i direktiv 2014/59/EU fortrinsvis benævnt »passiver») på det pågældende tidspunkt.

I denne forordning forstås ved »tidspunkt for afgørelse om afvikling« det tidspunkt, hvor afgørelsen om afvikling af en enhed træffes, jf. artikel 82 i direktiv 2014/59/EU.

2. Med henblik på at bestemme den faktiske behandling af aktionærer og kreditorer i forbindelse med afvikling anvender valuaren tilgængelige oplysninger vedrørende forhold og omstændigheder, som gør sig gældende på det tidspunkt eller de tidspunkter for den faktiske behandling, hvor aktionærer og kreditorer modtager kompensation (»tidspunkt for faktisk behandling«).

3. Ved referencedato for værdiansættelsen forstås tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, som kan være forskelligt fra tidspunktet for den faktiske behandling. Hvis valuaren anser virkningen af en diskontering af provenubeløb for ubetydelig, kan der foretages en direkte sammenligning af det udiskonterede provenu på tidspunktet for afviklingshandlingens gennemførelse og det diskonterede hypotetiske provenu, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget, hvis enheden havde været underlagt almindelig insolvensbehandling på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen.

Artikel 2

Fortegnelse over aktiver og fordringer

1. Valuaren udarbejder en fortegnelse over alle enhedens identificerbare aktiver og eventualaktiver. En sådan fortegnelse skal omfatte aktiver, for hvilke forekomsten af tilknyttede pengestrømme er dokumenteret eller med rimelighed kan forventes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Der skal stilles en liste over alle fordringer og eventualfordringer på enheden til rådighed for valuaren. Alle fordringer og eventualfordringer på denne liste klassificeres i overensstemmelse med deres prioritetsorden ved almindelig insolvensbehandling. Valuaren skal have mulighed for at indgå aftaler om særlig rådgivning eller ekspertise i spørgsmål om overensstemmelsen af fordringernes rang med gældende insolvenslovgivning.
3. Valuaren identificerer behæftede aktiver og fordringer sikret ved disse aktiver særskilt.

Artikel 3

Trinnene i værdiansættelsen

For at fastslå, om der består en forskel i behandlingen som omhandlet i artikel 74, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU foretager valuaren en vurdering af:

- a) den behandling, som aktionærer og kreditorer, over for hvem afviklingshandling er blevet iværksat eller den relevante indskudsgarantiordning er blevet anvendt, ville have modtaget, hvis enheden havde været underlagt almindelig insolvensbehandling på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, idet der ses bort fra enhver bestemmelse om ekstraordinær offentlig økonomisk støtte
- b) værdien af de omstrukturerede fordringer efter anvendelsen af bail-in-værktøjet eller andre afviklingsbeføjelser og -værktøjer eller af andre provenubeløb, som aktionærer og kreditorer har modtaget på tidspunktet eller tidspunkterne for den faktiske behandling, tilbagediskonteret til tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, hvis dette skønnes nødvendigt af hensyn til en rimelig sammenligning med den i litra a) omhandlede behandling
- c) om resultatet af behandlingen i litra a) overstiger resultatet af den i litra b) omhandlede værdi for hver kreditor i overensstemmelse med prioritetsorden ved almindelig insolvensbehandling, jf. artikel 2.

Artikel 4

Bestemmelse af behandlingen af aktionærer og kreditorer ved almindelig insolvensbehandling

1. Metoden til gennemførelse af værdiansættelsen i henhold til artikel 3, litra a), begrænses til fastlæggelse af den diskonterede værdi af forventede pengestrømme ved almindelig insolvensbehandling.
2. Alt efter hvad der er relevant, diskonteres forventede pengestrømme med den eller de satser, som afspejler den tidsmæssige fordeling af forventede pengestrømme, de foreliggende omstændigheder på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, den risikofrie rente, risikopræmien for tilsvarende finansielle instrumenter udstedt af tilsvarende enheder, potentielle køberes markedsforholdsantagelser eller diskonteringssatser og andre relevante karakteristika ved det eller de elementer, der værdiansættes (»relevant diskonteringssats«). Den relevante diskonteringssats må ikke anvendes, hvis anvendelsen af bestemte satser med relevans for værdiansættelsen følger af gældende insolvenslovgivning eller -praksis.
3. Valuaren tager hensyn til følgende i forbindelse med fastlæggelse af den diskonterede værdi af forventede pengestrømme ved almindelig insolvensbehandling:
 - a) gældende insolvenslovgivning og -praksis i den relevante jurisdiktion, som kan påvirke sådanne forhold som den forventede afhændelsesperiode eller inddrivelsesrater
 - b) med rimelighed forudsigelige forvaltnings-, transaktions-, vedligeholdelses- og afhændelsesomkostninger og andre omkostninger, som en forvalter eller insolvensbehandler har afholdt, samt finansieringsomkostninger
 - c) oplysninger om forekomst af insolvens i tilsvarende enheder i den seneste fortid, hvis sådanne oplysninger er tilgængelige og relevante.
4. For aktiver, som handles i et aktivt marked, skal valuaren anvende den observerede pris, medmindre særlige omstændigheder — såsom markedskoncentration, -mætning og -dybde — gør det vanskeligt at sælge enhedens aktiver.

5. For aktiver, som ikke handles i et aktivt marked, skal valuaren tage hensyn til en række forhold ved fastlæggelsen af de forventede pengestrømme samt disses tidsmæssige fordeling, herunder:
- a) observerede priser i aktive markeder, hvor tilsvarende aktiver handles
 - b) observerede priser i forbindelse med almindelig insolvensbehandling eller transaktioner under på anden måde ugunstige forhold, som involverer aktiver af en tilsvarende art og beskaffenhed
 - c) observerede priser i transaktioner, som involverer virksomhedssalg eller overførsel til et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab i forbindelse med afvikling af tilsvarende enheder
 - d) sandsynligheden for, at et aktiv genererer indgående nettopengestrømme ved almindelig insolvensbehandling
 - e) forventede markedsforhold inden for en given afhændelsesperiode, herunder markedsdybde og markedets kapacitet til inden for den pågældende periode at omsætte det relevante aktivvolumen, samt
 - f) om længden af en given afhændelsesperiode afspejler konsekvenserne af den gældende insolvenslovgivning, herunder likvidationsprocessens forventede længde, eller egenskaberne ved de pågældende aktiver.
6. Valuaren tager hensyn til, om enhedens finansielle situation ville have påvirket de forventede pengestrømme, herunder gennem begrænsninger af forvalterens muligheder for at forhandle vilkår med mulige købere.
7. Hvis det er muligt, og med forbehold af gældende bestemmelser i den relevante insolvensordning, skal pengestrømmene afspejle enten kreditorernes rettigheder i kontraktmæssig, lovmæssig eller anden juridisk henseende eller almindelig insolvenspraksis.
8. Det hypotetiske provenu, som opstår i forbindelse med værdiansættelsen, allokeres til aktionærer og kreditorer i overensstemmelse med disses prioritetsorden i henhold til gældende insolvensret, jf. artikel 3.
9. Med henblik på at fastlægge eventuelle usikrede beløb vedrørende derivatfordringer i forbindelse med insolvens anvender valuaren metoderne i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1401 ⁽¹⁾ i et omfang, der er i overensstemmelse med insolvenslovgivning og -praksis.

Artikel 5

Bestemmelse af den faktiske behandling af aktionærer og kreditorer i forbindelse med afvikling

1. Valuaren identificerer alle udestående fordringer efter nedskrivningen eller konverteringen af kapitalinstrumenter og anvendelsen af afviklingshandling og tilordner disse fordringer til de juridiske og fysiske personer, der udgjorde enhedens aktionærer og kreditorer på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen. Medmindre de juridiske og fysiske personer, der udgjorde enhedens aktionærer og kreditorer på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, modtager kompensation i form af et kontantbeløb som følge af afviklingen, bestemmer valuaren den faktiske behandling af disse i overensstemmelse med stk. 2-4.
2. Hvis de juridiske og fysiske personer, der udgjorde enhedens aktionærer og kreditorer på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, modtager kompensation i form af egenkapital som følge af afviklingen, bestemmer valuaren den faktiske behandling af disse ved at tilvejebringe et skøn over den samlede værdi af aktier, der er overført eller udstedt som vederlag til indehaverne af konverterede kapitalinstrumenter eller de kreditorer, der er omfattet af bail-in. Dette skøn kan baseres på den vurdering af markedsprisen, der følger af generelt accepterede værdiansættelsesmetoder.
3. Hvis de juridiske og fysiske personer, der udgjorde enhedens aktionærer og kreditorer på tidspunktet for afgørelsen om afviklingen, modtager kompensation i form af gæld som følge af afviklingen, bestemmer valuaren den faktiske behandling ved bl.a. at tage hensyn til forhold som ændringer i de kontraktmæssige pengestrømme som følge af nedskrivningen eller konverteringen eller anvendelsen af andre afviklingshandling samt den relevante diskonteringsats.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1401 af 23. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for metoder og principper for værdiansættelse af passiver hidrørende fra derivater (EUT L 228 af 23.8.2016, s. 7).

4. For udestående fordringer kan valuaren tage hensyn til observerede priser i aktive markeder for de samme eller tilsvarende instrumenter, som er udstedt af enheden under afvikling eller andre tilsvarende enheder — hvis sådanne priser er tilgængelige, og sammen med de i stk. 2 og 3 beskrevne forhold.

Artikel 6

Rapport om værdiansættelsen

Valuaren udarbejder en rapport om værdiansættelsen til afviklingsmyndigheden, som mindst skal omfatte følgende elementer:

- a) et resumé af værdiansættelsen, herunder en fremlæggelse af intervaller for samt kilder til usikkerhed i værdiansættelsen
- b) en redegørelse for de valgte centrale metoder og antagelser samt for værdiansættelsens følsomhed over for disse valg
- c) om muligt en redegørelse for grundene til, at værdiansættelsen er forskellig fra andre relevante værdiansættelser, herunder de værdiansættelser, som foretages i forbindelse med afvikling i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/345 eller andre lovpligtige eller regnskabsmæssige værdiansættelser.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. november 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/345**af 14. november 2017****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår
reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne i forbindelse med metoden til
værdiansættelse af aktiver og forpligtelser i institutter eller enheder****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber ⁽¹⁾, særlig artikel 36, stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Under et afviklingsscenarie er det vigtigt at skelne mellem på den ene side en indledende værdiansættelse til vurdering af, om betingelserne for nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter eller betingelsen for afvikling er opfyldt, og på den anden side en efterfølgende værdiansættelse som grundlag for afgørelsen om at anvende et eller flere afviklingsværktøjer. I relation til den indledende værdiansættelse bør det sikres, at der ved fastlæggelsen af, om betingelserne for afvikling eller for nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter er opfyldt, foretages en rimelig og realistisk værdiansættelse af enhedens aktiver og forpligtelser (i direktiv 2014/59/EU fortrinsvis benævnt »passiver«). Med henblik på den efterfølgende værdiansættelse, som indgår i afgørelsen om afviklingshandlingerne, er det vigtigt at sikre, at værdiansættelsen af enhedens aktiver og forpligtelser, som er bestemmende for valget af afviklingshandling og omfanget af en mulig nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter på det tidspunkt, hvor enheden ikke er levedygtig, er baseret på rimelige, forsigtige og realistiske antagelser.
- (2) For at sikre, at denne værdiansættelse er rimelig, forsigtig og realistisk, er det vigtigt, at der i forbindelse med denne skønnes over virkningen af dels begivenheder forud for en afviklingshandling eller forud for udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter på det tidspunkt, hvor enheden ikke er levedygtig, dels forskellige handlinger, som afviklingsmyndigheden kan iværksætte.
- (3) Valuaren bør have adgang til alle relevante typer af oplysninger og ekspertise, såsom instituttets interne optegnelser, systemer og modeller. Afviklingsmyndigheden bør som led i sin vurdering af afviklingsmulighederne i henhold til artikel 15 i direktiv 2014/59/EU vurdere interne funktioners og systemers evne til at understøtte værdiansættelser, som foretages i forbindelse med afvikling. Valuaren bør endvidere have mulighed for at indgå aftaler om særlig rådgivning eller ekspertise. Rådigheden over særlig rådgivning eller ekspertise kan eksempelvis være relevant i forbindelse med skøn over forskellen i behandling, jf. artikel 36, stk. 8, i direktiv 2014/59/EU. Afviklingsmyndigheden bør derfor have vished for, at valuaren har adgang til enten en liste over alle fordringer, herunder eventualfordringer, på enheden klassificeret i overensstemmelse med de tilhørende rettigheder og deres prioritetsorden ved almindelig insolvensbehandling eller passende juridisk ekspertise til udarbejdelse af en sådan liste.
- (4) Konstateringen af, om en enhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende, kan foretages af den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden i overensstemmelse med betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/59/EU. Med henblik på at konstatere, om et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, bør den kompetente myndighed tage hensyn til værdiansættelsen foreskrevet i denne forordnings kapitel II, hvis denne allerede foreligger, samt de retningslinjer, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) udsteder i henhold til artikel 32, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU for at fremme konvergens med hensyn til de praksisser, der gælder for konstateringen af en sådan afviklingsbetingelse.
- (5) Værdiansættelser, som skal indgå i den kompetente myndigheds eller afviklingsmyndighedens fastlæggelse af, om betingelserne for afvikling eller for nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter er opfyldt, bør være i overensstemmelse med gældende regnskabsregler og tilsynsrammer. Valuaren bør imidlertid kunne fravige de antagelser, som er gjort af enhedens ledelse, og som ligger til grund for udarbejdelsen af årsregnskaberne, i det omfang en sådan fravigelse er i overensstemmelse med gældende regnskabsregler og tilsynsrammer.

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

Værdiansættelsen bør i tilfælde af fravigelse af de nævnte antagelser understøttes af de bedst tilgængelige oplysninger og være i overensstemmelse med gældende tilsynsmæssige retningslinjer eller andre almindeligt anerkendte kilder til fortolkning af regnskabsstandarder, således at de giver et rimeligt og realistisk billede af enhedens finansielle stilling.

- (6) Det er hensigtsmæssigt at have regler, som sikrer, at værdiansættelser, som skal indgå i forbindelse med valget og udformningen af afviklingshandlinger eller fastlæggelse af omfanget af nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter på det tidspunkt, hvor enheden ikke er levedygtig, er rimelige, forsigtige og realistiske, således at alle tab anerkendes fuldt ud på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne anvendes eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter udnyttes. Valget af den mest hensigtsmæssige målemetode (værdien ved fortsat hold eller afhændelsesværdien) bør foretages for de konkrete afviklingshandlinger, som afviklingsmyndigheden overvejer.
- (7) Der bør ved værdiansættelser, som skal indgå i forbindelse med valget og udformningen af afviklingshandlinger eller fastlæggelsen af omfanget af nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter på det tidspunkt, hvor enheden ikke er levedygtig, foretages en vurdering af den økonomiske og ikke den regnskabsmæssige værdi. Disse værdiansættelser bør tage hensyn til nutidsværdien af de pengestrømme, som enheden med rimelighed kan forvente, selv hvis dette indebærer en fravigelse af regnskabs- eller tilsynsmæssige værdiansættelsesrammer.
- (8) Værdiansættelser, som skal indgå i forbindelse med valget og udformningen af afviklingshandlinger bør afspejle det forhold, at pengestrømme kan opstå ved fortsat hold af aktiverne, samtidig med at der tages hensyn til afviklingens mulige indvirkning på såvel fremtidige pengestrømme som på, hvad der er rimelige, forsigtige og realistiske antagelser for så vidt angår misligholdelsesrater og tabsomfang. For at fastlægge aktiernes egenkapitalværdi efter konverteringen bør valuaren endvidere kunne tage hensyn til rimelige forventninger vedrørende franchiseværdien.
- (9) Hvis enheden ikke kan holde aktiverne eller deres afhændelse anses for nødvendig eller hensigtsmæssig for at nå afviklingsmålene, bør værdiansættelsen alternativt afspejle, at disse pengestrømme kan opstå ved afhændelse af aktiver, forpligtelser eller forretningsområder — vurderet over en fastsat afhændelsesperiode.
- (10) Afhændelsesværdien bør generelt forstås som værende ækvivalent med den observerbare markedspris, der kan opnås på markedet for et bestemt aktiv eller en bestemt gruppe af aktiver, og som kan afspejle et passende nedslag under hensyntagen til størrelsesordenen af overførte aktiver. Hvis det er relevant under henvisning til de handlinger, der skal træffes i henhold til afviklingsordningen, bør valuaren imidlertid kunne fastlægge afhændelsesværdien ved i en sådan observerbar markedspris at foretage et nedslag for et muligt fremskyndet salg. Hvis der ikke findes et likvidt marked for aktiverne, bør afhændelsesværdien fastlægges med udgangspunkt i de observerbare priser på markeder, hvor tilsvarende aktiver handles, eller modelberegninger, som anvender observerbare markedsparametre med passende nedslag for illikviditet. Hvis virksomhedssalgs- eller broinstituttværktøjet overvejes, kan der ved fastlæggelse af afhændelsesværdien tages hensyn til rimelige forventninger vedrørende franchiseværdien.
- (11) For at sikre konsistens mellem den beregning, som kræves i henhold til artikel 36, stk. 8, i direktiv 2014/59/EU, af skøn over den behandling, som aktionærer og hver klasse af kreditorer kunne have forventet at få, hvis instituttet eller enheden var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, og værdiansættelsen efter afvikling i henhold til direktivets artikel 74, er det vigtigt, at valuaren i givet fald anvender de kriterier, som er fastsat for nævnte værdiansættelse.
- (12) En midlertidig værdiansættelse henhold til artikel 36, stk. 9, i direktiv 2014/59/EU, som udgør grundlaget for afgørelsen om at træffe den passende afviklingshandling, bør omfatte en buffer til dækning af yderligere tab. Denne buffer bør baseres på en rimelig, forsigtig og realistisk vurdering af sådanne yderligere tab. Rapporten om værdiansættelsen bør indeholde en passende redegørelse og en passende begrundelse for de afgørelser og antagelser, der understøtter beregningen af bufferen.
- (13) I forbindelse med de værdiansættelser, der er omhandlet i artikel 36, stk. 15, litra a) og c), i direktiv 2014/59/EU bør valuaren redegøre for og begrunde væsentlige antagelser og usikkerheder samt værdiansættelsens følsomhed over for sådanne væsentlige antagelser og usikkerheder. Væsentlige forskelle mellem de antagelser, der anvendes ved værdiansættelsen, og de antagelser, som ligger til grund for regnskabsmæssige eller lovpligtige oplysninger bør medtages i rapporten om værdiansættelsen, hvis valuaren har kendskab hertil. Valuaren bør i nævnte rapport tillige anføre yderligere tilsvarende oplysninger, som efter dennes opfattelse kan være til hjælp for afviklingsmyndigheden.

- (14) Kriterierne i denne forordning bør udelukkende fastsættes med henblik på at foretage værdiansættelser i henhold til artikel 36 i direktiv 2014/59/EU. De bør ikke erstatte eller ændre regnskabsprincipper og -standarder eller tilsynsrammer, som finder anvendelse på enheder i andre sammenhænge end afvikling. Oplysningerne fra værdiansættelsen bør imidlertid kunne anvendes til at identificere mulige tilfælde af forkert anvendelse af regnskabsstandarder eller tilsynsrammer i enheden eller til at fastlægge ændringer i enhedens regnskabspraksis eller i de antagelser eller skøn, der styrer opgørelsen af aktiver og forpligtelser. Der bør eksempelvis tages hensyn til disse forhold ved udarbejdelsen af den ajourførte balance i henhold til artikel 36, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU. Til dette formål bør valuaren give en passende redegørelse for forskellene mellem den eksisterende og den ajourførte balance.
- (15) Denne forordning er baseret på det udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som EBA har forelagt Kommissionen.
- (16) EBA har afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele herved samt anmodet interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, om en udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »værdiansættelse«: den vurdering af en enheds aktiver og forpligtelser, som foretages af en valuar i henhold til artikel 36, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, eller den midlertidige værdiansættelse, der foretages af afviklingsmyndigheden eller valuaren i henhold til nævnte direktivs artikel 36, stk. 2 eller 9, alt efter omstændighederne
- b) »valuar«: den uafhængige valuar i den i artikel 38 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075⁽²⁾ anvendte betydning eller afviklingsmyndigheden i forbindelse med en midlertidig værdiansættelse i henhold til artikel 36, stk. 2 eller 9, i direktiv 2014/59/EU
- c) »enhed«: et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) i direktiv 2014/59/EU
- d) »dagsværdi«: den pris, der opnås ved salg af et aktiv eller betales for overførsel af en forpligtelse i en korrekt gennemført transaktion mellem markedsdeltagere på tidspunktet for værdiansættelsen, som defineret i de relevante regnskabsrammer
- e) »værdi ved fortsat hold«: nutidsværdien, diskonteret med en passende sats, af de pengestrømme, som enheden under rimelige, forsigtige og realistiske antagelser med rimelighed kan forvente fra bestemte aktiver og forpligtelser, som beholdes, under hensyntagen til forhold af betydning for kunde- eller modpartadfærd eller andre værdiansættelsesparametre i forbindelse med afvikling
- f) »afhændelsesværdi«: den i artikel 12, stk. 5, omhandlede målemetode

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 af 23. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af genopretningsplaner, afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner, de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, betingelserne for koncernintern finansiel støtte, kravene vedrørende uafhængige valuarer, den kontraktmæssige anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, procedurerne og indholdet i forbindelse med underretningskrav og meddelelsen om suspension samt afviklingskollegiernes virkemåde i praksis (EUT L 184 af 8.7.2016, s. 1).

- g) »franchiseværdi«: nettonutidsværdien af de pengestrømme, som med rimelighed kan forventes fra aktiver og forpligtelser eller forretningsaktiviteter, som beholdes og fornyes; værdien omfatter virkningen af eventuelle forretningsmuligheder, hvis det er relevant, herunder sådanne, som hidrører fra de forskellige afviklingshandlinger, som er genstand for valuarens overvejelser. Franchiseværdien kan være højere eller lavere end den værdi, der følger af kontraktvilkår og -betingelser for aktiver og forpligtelser, som eksisterer på tidspunktet for værdiansættelsen
- h) »egenkapitalværdi«: en skønnet markedspris for overførte eller udstedte aktier, som følger af anvendelsen af almindeligt accepterede værdiansættelsesmetoder. Afhængigt af aktivets eller forretningsaktivitetens art kan egenkapitalværdi omfatte franchiseværdi
- i) »målemetode«: den metode, som valuaren anvender ved fastlæggelsen af de værdier, som aktiver eller forpligtelser opgøres til
- j) »afviklingstidspunkt«: det tidspunkt, hvor afgørelsen om afvikling af en enhed træffes, jf. artikel 82 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 2

Almindelige kriterier

1. Valuaren tager i forbindelse med værdiansættelsen hensyn til forhold, som har betydning for de forventede pengestrømme fra en enheds aktiver og forpligtelser (i direktiv 2014/59/EU fortrinsvis benævnt »passiver«) samt de diskonteringssatser, der skal anvendes på disse, og skal sigte mod at give et retvisende billede af enhedens finansielle stilling set i lyset af de muligheder og risici, den står over for.
 2. Valuaren offentliggør og begrundes væsentlige antagelser, som anvendes ved værdiansættelsen. Væsentlige afvigelser i værdiansættelsen fra de antagelser, som enhedens ledelse anvender i forbindelse med udarbejdelsen af årsregnskaberne og beregningen af enhedens lovpligtige kapital og kapitalkrav, underbygges af de bedst tilgængelige oplysninger.
 3. Valuaren fremlægger det bedste punkttestimat for værdien af et givet aktiv, en given forpligtelse eller for kombinationer heraf. Hvis det er hensigtsmæssigt, fremlægges resultaterne af værdiansættelsen tillige på intervalform.
 4. Kriterier i denne forordning vedrørende måling af en enheds enkeltaktiver og enkeltforpligtelser gælder tillige ved måling af porteføljer eller grupper af aktiver, kombinationer af aktiver og forpligtelser, forretningsaktiviteter og enheden som helhed — alt efter omstændighederne.
 5. Værdiansættelsen skal indeholde en underopdeling af kreditorerne i klasser i overensstemmelse med deres prioritetsorden i henhold til gældende insolvensret samt skøn over følgende:
 - a) værdien af fordringer i hver klasse i overensstemmelse med gældende insolvensret og, hvis det er relevant og muligt, i overensstemmelse med fordringshavernes kontraktmæssige rettigheder
 - b) det provenu, som hver klasse ville modtage, hvis enheden blev likvideret ved almindelig insolvensbehandling.
- Valuaren kan ved beregning af skønnene i henhold til første afsnit, litra a) og b), anvende kriterierne i artikel 4 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/344, hvis det er relevant.
6. Hvis det er relevant og muligt under hensyntagen til tidspunktet for og pålideligheden af værdiansættelsen, kan afviklingsmyndigheden anmode om flere værdiansættelser. Afviklingsmyndigheden fastsætter i så fald kriterierne for, hvordan disse værdiansættelser skal anvendes til de formål, der er omhandlet i artikel 36 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 3

Tidspunkt for værdiansættelsen

Ved tidspunktet for værdiansættelsen forstås en af følgende datoer:

- a) referencedatoen som fastsat af valuaren som den dato, der ligger inden og så tæt som muligt på den dato, hvor afviklingsmyndigheden forventes at træffe afgørelse om enten at bringe enheden under afvikling eller at udøve beføjelsen til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter

- b) hvis en efterfølgende endelig værdiansættelse i henhold til artikel 36, stk. 10, i direktiv 2014/59/EU foretages, afviklingstidspunktet
- c) i relation til forpligtelser hidrørende fra derivatkontrakter, det tidspunkt, der er fastsat i henhold til artikel 8 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1401 ⁽¹⁾.

Artikel 4

Typer af oplysninger

Værdiansættelsen baseres på oplysninger med relevans for tidspunktet for værdiansættelsen, som valuaren anser for at være af betydning. Ud over enhedens årsregnskaber, tilhørende revisionsberetninger samt lovpligtige indberetninger vedrørende perioder, hvis afslutning ligger så tæt på tidspunktet for værdiansættelsen som muligt, kan sådanne oplysninger af betydning omfatte:

- a) de opdaterede årsregnskaber og lovpligtige indberetninger, som enheden har udarbejdet så tæt på tidspunktet for værdiansættelsen som muligt
- b) en redegørelse for centrale metoder, antagelser og skøn, som enheden har anvendt ved udarbejdelsen af årsregnskaberne og de lovpligtige indberetninger
- c) enhedens dataoptegnelser
- d) relevante markedsdata
- e) valuarens konklusioner fra drøftelser med ledelse og revisorer
- f) hvis de foreligger, tilsynsvurderinger af enhedens finansielle situation, herunder oplysninger indhentet i henhold til artikel 27, stk. 1, litra h), i direktiv 2014/59/EU
- g) branchedækkende vurderinger af aktivernes kvalitet, hvor det er relevant for enhedens aktiver, samt resultaterne af stresstest
- h) peerevalueringer — tilpasset, således at de opfanger enhedens særlige forhold
- i) historiske oplysninger — tilpasset, således at ikke længere relevante faktorer elimineres og andre faktorer uden indflydelse på de historiske oplysninger medtages, eller
- j) trendanalyser — tilpasset, således at de afspejler enhedens særlige forhold.

Artikel 5

Virksomheden af koncernordninger

1. Hvis enheden er en del af en koncern, skal valuaren tage hensyn til den virkning, som eksisterende kontraktmæssige koncerninterne støtteordninger kan have for værdien af aktiver og forpligtelser, hvis det på grund af forholdene er sandsynligt, at disse ordninger vil blive bragt i anvendelse.
2. Valuaren skal kun tage hensyn til virkningen af andre formelle eller uformelle koncerninterne ordninger, hvis det på grund af forholdene er sandsynligt, at disse ordninger fortsætter med at fungere i forbindelse med en stresspåvirkning af koncernens finansielle situation eller under afvikling.
3. Valuaren fastslår, om ressourcerne i en enhed inden for koncernen kan anvendes til imødegåelse af andre koncernenheders tab.

Artikel 6

Rapport om værdiansættelsen

Valuaren udarbejder en rapport om værdiansættelsen til afviklingsmyndigheden, som mindst skal omfatte følgende elementer:

- a) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 36, stk. 6, litra a)-c), i direktiv 2014/59/EU, jf. dog nævnte direktivs artikel 36, stk. 9
- b) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 36, stk. 8, i direktiv 2014/59/EU, jf. dog nævnte direktivs artikel 36, stk. 9

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1401 af 23. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for metoder og principper for værdiansættelse af passiver hidrørende fra derivater (EUT L 228 af 23.8.2016, s. 7).

- c) værdiansættelsen af forpligtelser hidrørende fra derivater, som er foretaget i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1401
- d) et resumé af værdiansættelsen, herunder en redegørelse for det bedste punkttestimat, værdiintervaller samt kilderne til usikkerhed i værdiansættelsen
- e) en redegørelse for centrale metoder og antagelser, som valuaren har benyttet ved værdiansættelsen, samt for værdiansættelsens følsomhed over for valget af metoder og antagelser og, hvis det er muligt, en redegørelse for, hvordan disse metoder og antagelser adskiller sig fra dem, som anvendes ved andre relevante værdiansættelser, herunder foreløbige værdiansættelser, som foretages i forbindelse med afvikling
- f) yderligere oplysninger, som efter valuarens opfattelse kan være til hjælp for afviklingsmyndigheden eller den kompetente myndighed med henblik på artikel 36, stk. 1-11, i direktiv 2014/59/EU.

KAPITEL II

KRITERIER FOR VÆRDIANSÆTTELSEN MED HENBLIK PÅ ARTIKEL 36, STK. 4, LITRA a)

Artikel 7

Generelle principper

1. Værdiansættelserne med henblik på det formål, der er omhandlet i artikel 36, stk. 4, litra a), i direktiv 2014/59/EU baseres på rimelige og realistiske antagelser og skal sikre, at tab under det relevante scenarie anerkendes fuldt ud. Hvis en sådan værdiansættelse foreligger, skal den, hvis det er relevant, indgå i den kompetente myndigheds eller afviklingsmyndighedens konstatering af, at et institut er »nødlidende eller forventeligt nødlidende«, jf. artikel 32, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/59/EU. Valuaren kan på grundlag af gældende tilsynsmæssige retningslinjer eller andre almindeligt anerkendte kilder indeholdende kriterier, som understøtter en rimelig og realistisk måling af forskellige typer af aktiver og forpligtelser, udfordre de antagelser, data, metoder og skøn, hvorpå enheden baserer sine værdiansættelser med henblik på opfyldelse af regnskabskrav eller beregning af lovpligtig kapital og kapitalkrav og tilsidesætte disse i forbindelse med værdiansættelsen.
2. Valuaren fastlægger de mest hensigtsmæssige værdiansættelsesmetoder, som kan være baseret på enhedens interne modeller, hvis valuaren finder dette formålstjenligt under hensyntagen til arten af enhedens risikostyringsramme og kvaliteten af tilgængelige data og oplysninger.
3. Værdiansættelserne skal være i overensstemmelse med gældende regnskabsregler og tilsynsrammer.

Artikel 8

Områder, som kræver særlig opmærksomhed i forbindelse med værdiansættelsen

Valuaren skal navnlig fokusere på områder, som er forbundet med væsentlig usikkerhed for værdiansættelsen, og som har en væsentlig indvirkning på den generelle værdiansættelse. For disse områder fremlægger valuaren resultaterne af værdiansættelsen i form af bedste punkttestimater og, hvis det er relevant, tillige på intervalform, jf. artikel 2, stk. 3. Disse områder omfatter:

- a) lån eller låneporteføljer, hvis forventede pengestrømme afhænger af en modparts evne, vilje eller tilskyndelse til at opfylde sin forpligtelse, og hvor disse forventninger er baseret på antagelser vedrørende restanceprocenter, misligholdelsessandsynligheder, tab givet misligholdelse eller instrumentegenskaber, navnlig hvor der foreligger dokumentation for sådanne antagelser i form af tabsmønstre for en låneportefølje
- b) overtagne aktiver, hvis pengestrømme påvirkes af såvel aktivets dagsværdi på tidspunktet for enhedens overtagelse af sikkerheden eller udnyttelse af sikkerhedsretten og den forventede udvikling i værdien efter dette tidspunkt
- c) instrumenter målt til dagsværdi, hvor fastlæggelsen af denne dagsværdi i overensstemmelse med regnskabs- eller tilsynsmæssige krav om »marking to market« eller »marking to model« ikke længere er anvendelig eller gyldig i betragtning af omstændighederne
- d) goodwill og immaterielle aktiver, hvor testen for værdiforringelse kan afhænge af subjektive skøn, herunder vedrørende den med rimelighed opnåelige pengestrøm, diskonteringsats samt afgrænsningen af likviditetsskabende enheder
- e) retstvister og reguleringsmæssige tiltag, til hvis forventede pengestrømme der kan være knyttet en varierende grad af usikkerhed for så vidt angår beløb og/eller tidsmæssig fordeling
- f) poster som pensionsaktiver og -forpligtelser samt udskudt skat.

*Artikel 9***Forhold af betydning for værdiansættelsen**

1. Valuaren skal tage hensyn til generelle forhold, som kan være af betydning for de væsentlige antagelser, som værdien af aktiver og forpligtelser inden for de i artikel 8 omhandlede områder er baseret på, herunder følgende forhold:

- a) økonomiske og erhvervsmæssige forhold af betydning for enheden, herunder den relevante markedsudvikling
- b) enhedens forretningsmodel og ændringer i dens strategi
- c) enhedens kriterier for aktivudvælgelse, herunder politikker for underwriting af lån
- d) forhold og praksisser, som må forventes at føre til betalingschok
- e) forhold af betydning for de parametre, som anvendes til at bestemme de risikovægtede aktiver til beregning af minimumskapitalkravene
- f) betydningen af enhedens finansielle struktur for dens muligheder for at beholde aktiver i den forventede periode samt enhedens evne til at generere forudsigelige pengestrømme
- g) generelle eller enhedsspecifikke likviditets- eller finansieringsforhold.

2. Valuaren skal klart udskille væsentlige urealiserede gevinster, som identificeres i forbindelse med værdiansættelsen, i det omfang disse gevinster ikke er anerkendt i værdiansættelsen, og giver i rapporten om værdiansættelsen tilstrækkelige oplysninger om de særlige forhold, som har ført til disse gevinster.

KAPITEL III

**KRITERIER FOR VÆRDIANSÆTTELSEN MED HENBLIK PÅ ARTIKEL 36, STK. 4, LITRA b), c), d), e), f) OG g),
SAMT ARTIKEL 36, STK. 9, ANDET AFSNIT***Artikel 10***Generelle principper**

1. Valuaren vurderer virkningen på værdiansættelsen af hver afviklingshandling, som afviklingsmyndigheden kan iværksætte og lade indgå i de afgørelser, der er omhandlet i artikel 36, stk. 4, litra b)-g) i direktiv 2014/59/EU. Uden at dette berører valuarens uafhængighed, kan afviklingsmyndigheden konferere med denne for at identificere den række af afviklingshandlinger, som myndigheden overvejer, herunder handlinger omfattet af afviklingsplanen eller eventuelle forslag til afviklingsordning, hvis disse er forskellige fra hinanden.

2. For at sikre en rimelig, forsigtig og realistisk værdiansættelse fremlægger valuaren, hvis det er relevant og efter samråd med afviklingsmyndigheden, adskilte værdiansættelser, som afspejler virkningen af en tilstrækkeligt diversificeret række af afviklingshandlinger.

3. Når afviklingsværktøjerne anvendes eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter udnyttes, sikrer valuaren, at alle tab på enhedens aktiver anerkendes fuldt ud under scenarier, som er relevante for den række af afviklingshandlinger, som overvejes.

4. Hvis de værdier, som resulterer af værdiansættelsen, afviger væsentligt fra de værdier, som enheden fremlægger i årsregnskaberne, anvender valuaren antagelserne fra nævnte værdiansættelse og lader dem indgå i de justeringer af antagelser og regnskabspraksis, som er nødvendige for udarbejdelsen af den ajourførte balance, jf. artikel 36, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU, på en måde, som er i overensstemmelse med gældende regnskabsregler. For så vidt angår de tab, som valuaren har identificeret, og som ikke kan anerkendes i den ajourførte balance, angiver valuaren beløbet og beskriver årsagerne til konstateringen af tabene samt sandsynligheden og tidshorisonten for deres forekomst.

5. Hvis kapitalinstrumenter eller andre forpligtelser konverteres til egenkapital, tilvejebringes der gennem en værdiansættelse et skøn over egenkapitalværdien efter konvertering af nye aktier, som overføres eller udstedes som vederlag til indehavere af konverterede kapitalinstrumenter eller andre kreditorer. Skønnet udgør grundlaget for fastlæggelse af konverteringssatsen eller -satserne i henhold til artikel 50 i direktiv 2014/59/EU.

*Artikel 11***Udvælgelse af målemetode**

1. Ved udvælgelsen af den eller de mest hensigtsmæssige målemetoder tager valuaren hensyn til den række af afviklingshandlinger, der skal undersøges, jf. artikel 10, stk. 1.
 2. Valuaren fastlægger de pengestrømme, som enheden under rimelige, forsigtige og realistiske antagelser kan forvente fra eksisterende aktier og forpligtelser efter iværksættelse af den eller de undersøgte afviklingshandlinger, diskonteret med en passende sats i overensstemmelse med stk. 6.
 3. Pengestrømme opgøres på et hensigtsmæssigt aggregeringsniveau spændende fra enkeltaktiver og -forpligtelser til porteføljer eller forretningsaktiviteter under behørig hensyntagen til forskelle i risikoprofilerne.
 4. Hvis de i artikel 10, stk. 1, omhandlede afviklingshandlinger kræver, at en enhed, som fortsætter som going concern-institut, beholder aktiver og forpligtelser, skal valuaren benytte værdien ved fortsat hold som den hensigtsmæssige målemetode. Værdien ved fortsat hold kan, hvis den anses for rimelig, forsigtig og realistisk, være et tegn på normalisering af markedsforholdene.
- Værdien ved fortsat hold må ikke anvendes som målemetode, hvis aktiver overføres til et porteføljeadministrationselskab, jf. artikel 42 i direktiv 2014/59/EU, eller til et broinstitut, jf. nævnte direktivs artikel 40, eller hvis virksomhedssalgsværktøjet anvendes, jf. artikel 38 i direktiv 2014/59/EU.
5. Hvis de i artikel 10, stk. 1, omhandlede afviklingshandlinger tager sigte på et salg af aktiver, skal de forventede pengestrømme svare til de planlagte afhændelsessværdier over den forventede afhændelseshorizont.
 6. Diskonteringssatser fastlægges under hensyn pengestrømmenes tidsmæssige placering samt risikoprofil, finansieringsomkostninger og markedsforhold, alt efter hvad der er relevant for det aktiv eller den forpligtelse, som måles, den betragtede afhændelsesstrategi og enhedens finansielle stilling efter afvikling.

*Artikel 12***Særlige forhold vedrørende skøn over og diskontering af forventede pengestrømme**

1. Med henblik på at skønne over pengestrømme anlægger valuaren et ekspertskøn ved fastlæggelsen af centrale egenskaber vedrørende de aktiver eller forpligtelser, som måles. Valuaren anlægger tillige et ekspertskøn ved fastlæggelsen af, hvordan fortsat hold, en mulig fornyelse eller en refinansiering eller en afvikling eller en afhændelse af nævnte aktiver eller forpligtelser, jf. den undersøgte afviklingshandling, påvirker disse pengestrømme.
2. Hvis afviklingshandlingen tager sigte på, at enheden beholder et aktiv eller en forpligtelse eller fortsætter en forretningsaktivitet, kan valuaren tage hensyn til forhold af mulig betydning for fremtidige pengestrømme, herunder følgende:
 - a) ændringer i antagelser eller forventninger i forhold til de på tidspunktet for værdiansættelsen gældende, som er i overensstemmelse med den langsigtede historiske udvikling og en passende horisont, jf. hvad der lægges til grund for aktivernes fortsatte hold eller genopretning af enheden, eller
 - b) supplerende eller alternative værdiansættelsesgrundlag eller -metoder, som valuaren anser for at være hensigtsmæssige og i overensstemmelse med denne forordning, herunder for så vidt angår vurdering af aktiernes egenkapitalværdi efter konverteringen.
3. I forbindelse med grupper af aktiver og forpligtelser eller forretningsaktiviteter, som planlægges afviklet, tager valuaren hensyn til workout-omkostninger og -fordele.
4. Hvis en enheds situation gør, at den ikke kan beholde et aktiv eller fortsætte en forretningsaktivitet, eller afviklingsmyndigheden af andre grunde anser et salg for nødvendigt for at nå afviklingsmålene, knyttes de forventede pengestrømme til de afhændelsessværdier, der forventes over en given afhændelsesperiode.

5. Valuaren fastlægger afhændelsesværdien på grundlag af de pengestrømme netto for afhændelsesomkostninger og netto for den forventede værdi af ydede garantier, som enheden med rimelighed kan forvente under de aktuelle markedsforhold gennem et korrekt gennemført salg eller en korrekt gennemført overførsel af aktiver eller forpligtelser. Hvis det er relevant under henvisning til de handlinger, der skal træffes i henhold til afviklingsordningen, kan valuaren fastlægge afhændelsesværdien ved i den observerbare markedspris for salget eller overførslen at foretage et nedslag for et muligt fremskyndet salg. For at fastlægge afhændelsesværdien af aktiver, som ikke har et likvidt marked, tager valuaren hensyn til observerbare priser på markeder, hvor tilsvarende aktiver handles, eller modelberegninger, som anvender observerbare markedsparametre, med passende nedslag for illikviditet.

6. Valuaren tager hensyn til forhold, som kan påvirke afhændelsesværdierne og -perioderne, herunder følgende:

- a) afhændelsesværdier og -perioder observeret for tilsvarende transaktioner, tilpasset under hensyn til forskelle i forretningsmodellen og transaktionsparternes finansielle struktur
- b) fordele eller ulemper ved en bestemt transaktion, som specielt vedrører de involverede parter eller en undergruppe af markedsdeltagere
- c) bestemte egenskaber ved et aktiv eller en forretningsaktivitet, som måske kun er relevant for en mulig køber eller en undergruppe af markedsdeltagere
- d) den sandsynlige virkning af forventet salg for enhedens franchiseværdi.

7. Ved vurderingen af værdien af forretningsaktiviteter med henblik på anvendelse af virksomhedssalgs- eller broinstutværktøjet kan valuaren tage hensyn til rimelige forventninger vedrørende franchiseværdien. Sådanne forventninger vedrørende franchiseværdien omfatter den værdi, som hidrører fra fornyelse af aktiver, refinansiering af en åben portefølje eller fortsættelse eller genoptagelse af en forretningsaktivitet i forbindelse med afviklingshandlingerne.

8. Hvis valuaren vurderer, at der ikke er rimelige og realistiske udsigter til at afhænde et aktiv eller forretningsaktivitet, skal denne ikke fastlægge afhændelsesværdien, men skønne over de relevante pengestrømme ud fra forventninger om fortsættelse eller afvikling. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på værktøjet til adskillelse af aktiver eller virksomhedssalgsværktøjet.

9. For de aktiver i en gruppe eller de forretningsaktiviteter, som forventes likvideret ved almindelig solvensbehandling, kan valuaren tage hensyn til de afhændelsesværdier og -perioder, der er observeret i auktioner over aktiver af tilsvarende art og beskaffenhed. Ved bestemmelsen af forventede pengestrømme tages der hensyn til illikviditet, fraværet af pålidelige input til fastlæggelse af afhændelsesværdier og det deraf følgende behov for at anvende værdiansættelsesmetoder baseret på ikkeobserverbare input.

Artikel 13

Metode til beregning og medregning af en buffer til yderligere tab

1. For at imødegå usikkerheden ved midlertidige værdiansættelser, som foretages i overensstemmelse med artikel 36, stk. 4, litra b)-g), i direktiv 2014/59/EU, medregner valuaren ved værdiansættelsen en buffer, som afspejler kendsgerninger og forhold, der peger på yderligere tab kendetegnet ved usikkerhed med hensyn til beløbsstørrelse eller tidspunkt. For at undgå dobbelttælling af usikkerheden skal valuaren på passende vis redgøre for og begrunde antagelserne bag beregningen af bufferen.

2. For at fastlægge bufferens størrelse skal valuaren identificere forhold, som kan påvirke de forventede pengestrømme i forbindelse med afviklingshandling, som forventes iværksat.

3. Valuaren kan med henblik på stk. 2 ekstrapolere tabsskøn vedrørende en del af enhedens aktiver til den resterende del af enhedens balance. Også gennemsnitlige tabsskøn vedrørende sammenlignelige konkurrenters aktiver kan ekstrapoleres, hvis de foreligger, dog med de nødvendige justeringer for forskelle i forretningsmodel og finansiell struktur.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. november 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2018/346**af 5. marts 2018****om godkendelse af et præparat af *Lactobacillus buchneri* NRRL B-50733 som fodertilsætningsstof til alle dyrearter****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for meddelelse af sådan godkendelse.
- (2) Der er i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 indgivet en ansøgning om godkendelse af et præparat af *Lactobacillus buchneri* NRRL B-50733. Ansøgningen var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- (3) Denne ansøgning vedrører godkendelse i tilsætningsstofkategorien »teknologiske tilsætningsstoffer« af et præparat af *Lactobacillus buchneri* NRRL B-50733 som fodertilsætningsstof til alle dyrearter.
- (4) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«) konkluderede i sin udtalelse af 4. juli 2017 ⁽²⁾, at præparatet af *Lactobacillus buchneri* NRRL B-50733 på de foreslåede anvendelsesbetingelser ikke har nogen skadelig virkning på dyrs eller menneskers sundhed eller på miljøet. Autoriteten konkluderede også, at det pågældende præparat har potentiale til at forbedre produktionen af ensilage fremstillet af foderplantemateriale, som det er let, moderat vanskeligt eller vanskeligt at ensilere. Autoriteten vurderer ikke, at der er behov for særlige krav om overvågning efter markedsføringen. Autoriteten har også gennemgået den rapport om metoder til analyse af fodertilsætningsstoffet, der blev forelagt af det ved forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede referencelaboratorium.
- (5) Vurderingen af præparatet af *Lactobacillus buchneri* NRRL B-50733 viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Anvendelsen af præparatet bør derfor godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Det i bilaget opførte præparat, der tilhører tilsætningsstofkategorien »teknologiske tilsætningsstoffer« og den funktionelle gruppe »ensileringstilsætningsstoffer«, tillades anvendt som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastlagt i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2017; 15(7):4934.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimumsalder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
					CFU/kg frisk materiale			

Teknologiske tilsætningsstoffer: ensileringstilsætningsstoffer

1k20758	<i>Lactobacillus buchneri</i> NRRL B-50733	<i>Tilsætningsstoffets sammensætning</i> Præparat af <i>Lactobacillus buchneri</i> NRRL B-50733, der indeholder mindst 1×10^{10} CFU/g tilsætningsstof. <i>Aktivstoffets karakteristika</i> Levedygtige celler af <i>Lactobacillus buchneri</i> NRRL B-50733 <i>Analysemetode</i> ⁽¹⁾ Optælling i fodertilsætningsstoffet: pladespredningsmetode på MRS-agar: EN 15787. Identifikation af fodertilsætningsstoffet: PFG-elektroforese (pulsed field gel electrophoresis).	Alle dyrearter	—	—	—	1. I brugsvejledningen for anvendelsen af tilsætningsstoffet og forblandinger angives oplagingsbetingelserne. 2. Minimumsindholdet af <i>Lactobacillus buchneri</i> NRRL B-50733, når det ikke anvendes sammen med andre mikroorganismer som ensileringstilsætningsstoffer: 1×10^8 CFU/kg frisk materiale. 3. Foderstofvirksomhedslederne skal fastlægge driftsprocedurer og administrative foranstaltninger for brugerne af tilsætningsstoffet og forblandingerne med henblik på at imødegå risici ved anvendelse. I tilfælde, hvor risiciene ikke kan fjernes eller reduceres til et minimum ved hjælp af disse procedurer og foranstaltninger, må tilsætningsstoffet og forblandingerne kun anvendes med de fornødne personlige værnemidler, herunder åndedrætsværn.	29. marts 2028
---------	--	--	----------------	---	---	---	---	----------------

⁽¹⁾ Nærmere oplysninger om analysemetoderne findes på referencelaboratoriets hjemmeside: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2018/347**af 5. marts 2018****om godkendelse af præparatet af *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1079 som tilsætningsstof til foder til smågrise og søer og om ændring af forordning (EF) nr. 1847/2003 og (EF) nr. 2036/2005 (indehaver af godkendelsen er Danstar Ferment AG repræsenteret ved Lallemand SAS)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for meddelelse af sådan godkendelse. Forordningens artikel 10 indeholder bestemmelser om en ny vurdering af tilsætningsstoffer, der er godkendt i henhold til Rådets direktiv 70/524/EØF ⁽²⁾.
- (2) Præparatet af *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1079 blev ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1847/2003 ⁽³⁾ godkendt uden tidsbegrænsning som tilsætningsstof til foder til smågrise og ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2036/2005 ⁽⁴⁾ til søer. Tilsætningsstoffet blev derpå opført i registret over fodertilsætningsstoffer som et eksisterende produkt, jf. artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- (3) Der er i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1831/2003 sammenholdt med samme forordnings artikel 7 indgivet en ansøgning om en ny vurdering af præparatet af *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1079 som tilsætningsstof til foder til søer og smågrise. Ansøgeren har anmodet om, at tilsætningsstoffet klassificeres i tilsætningsstofkategorien »zootekniske tilsætningsstoffer«. Ansøgningen var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- (4) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«) konkluderede i sin udtalelse af 20. april 2016 og 4. juli 2017 ⁽⁵⁾, at præparatet af *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1079 på de foreslåede anvendelsesbetingelser ikke har nogen skadelig virkning på dyrs eller menneskers sundhed eller på miljøet. Det blev også konkluderet, at tilsætningsstoffet er effektivt i søer med henblik på at opnå en gunstig virkning hos smågrise og hos fravænnede smågrise for at forbedre forholdet mellem foderindtag og tilvækst betydeligt. Autoriteten vurderer ikke, at der er behov for særlige krav om overvågning efter markedsføringen. Autoriteten har også gennemgået den rapport om metoder til analyse af fodertilsætningsstoffet, der blev forelagt af det ved forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede referencelaboratorium.
- (5) Vurderingen af præparatet af *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1079 viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Anvendelsen af præparatet bør derfor godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (6) Forordning (EF) nr. 1847/2003 og (EF) nr. 2036/2005 bør derfor ændres.
- (7) Da der ikke er sikkerhedshensyn, som kræver øjeblikkelig anvendelse af ændringerne i betingelserne for godkendelsen, bør der indrømmes en overgangsperiode, så berørte parter kan forberede sig på at opfylde de nye krav i godkendelsen.
- (8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer (EFT L 270 af 14.12.1970, s. 1).⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1847/2003 af 20. oktober 2003 om foreløbig tilladelse til en ny anvendelse af et tilsætningsstof og permanent tilladelse til et allerede tilladt tilsætningsstof til foderstoffer (EUT L 269 af 21.10.2003, s. 3).⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2036/2005 af 14. december 2005 om permanent godkendelse af visse fodertilsætningsstoffer og foreløbig godkendelse af nye anvendelser af allerede godkendte fodertilsætningsstoffer (EUT L 328 af 15.12.2005, s. 13).⁽⁵⁾ EFSA Journal (2016);14(6):4478, og EFSA Journal (2017);15(7):4932.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Godkendelse

Det i bilaget opførte præparat, der tilhører tilsætningsstofkategorien »zootekniske tilsætningsstoffer« og den funktionelle gruppe »tarmflorastabilisatorer«, tillades anvendt som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastsat i bilaget.

Artikel 2

Ændring af forordning (EF) nr. 1847/2003

I forordning (EF) nr. 1847/2003 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 udgår.
- 2) Bilag II udgår.

Artikel 3

Ændring af forordning (EF) nr. 2036/2005

I bilag I til forordning (EF) nr. 2036/2005 udgår række E 1703.

Artikel 4

Overgangsforanstaltninger

Det i bilaget opførte præparat samt foder, der indeholder dette præparat, der er produceret og mærket før den 29. september 2018 i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse før den 29. marts 2018, kan fortsat markedsføres og anvendes, indtil de eksisterende lagre er opbrugt.

Artikel 5

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Navn på indehaveren af godkendelsen	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimumsalder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
						CFU/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 %			

Kategori: zootekniske tilsætningsstoffer. Funktiel gruppe: tarmflorastabilisatorer

4d1703	Danstar Ferment AG repræsenteret ved Lallemand SAS	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-1079	Tilsætningsstoffets sammensætning Præparat af <i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-1079, der indeholder mindst: — 1×10^{10} CFU/g tilsætningsstof (coated form) — 2×10^{10} CFU/g tilsætningsstof (ikke-coated form) Aktivstoffets karakteristika Levedygtige celler af <i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-1079 Analysemetode ⁽¹⁾ Kvantitativ bestemmelse: dybdeudsæd under anvendelse af chloramphenicol dextrose gærestraktagar (EN15789:2009) Identifikation: PCR-metode (polymerasekædereaktion) 15790:2008.	Søer Fravænnede smågrise	—	1×10^9	—	1. I brugsvejledningen for anvendelsen af tilsætningsstoffet og forblandinger angives oplagingsbetingelser og stabilitet over for varmebehandling. 2. Foderstofvirksomhedslederne skal fastlægge driftsprocedurer og administrative foranstaltninger for brugerne af tilsætningsstoffet og forblandingerne med henblik på at imødegå risici ved anvendelse. I tilfælde, hvor risiciene ikke kan fjernes eller reduceres til et minimum ved hjælp af disse procedurer og foranstaltninger, må tilsætningsstoffet og forblandingerne kun anvendes med de fornødne personlige værnemidler, herunder åndedrætsværn. 3. Til søer med henblik på at opnå en gunstig virkning hos pattegrise. 4. Til fravænnede smågrise på op til ca. 35 kg.	29. marts 2028
--------	--	--	--	-----------------------------	---	-----------------	---	---	----------------

⁽¹⁾ Nærmere oplysninger om analysemetoderne findes på referencelaboratoriets hjemmeside: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2018/348**af 8. marts 2018****om en midlertidig undtagelse fra reglerne om præferenceoprindelse i delegeret forordning (EU) 2015/2446 for cykler fremstillet i Cambodja hvad angår anvendelsen under kumulation af cykeldele med oprindelse i Malaysia**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen ⁽¹⁾, særlig artikel 64, stk. 6, og artikel 66, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 ⁽²⁾ indrømmede Unionen Cambodja generelle toldpræferencer. Den generelle toldpræferenceordning trådte i kraft den 1. januar 2014.
- (2) Forordning (EU) nr. 952/2013 giver mulighed for under visse nøje definerede omstændigheder og for visse varer at indrømme undtagelse fra reglerne om præferenceoprindelse til fordel for et præferenceberettiget land. I henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 ⁽³⁾ gælder regional kumulation kun for lande i samme regionale sammenslutning, hvis landene er præferenceberettigede på det tidspunkt, hvor produktet udføres til Unionen.
- (3) Den 13. oktober 2016 anmodede Cambodja om en treårig forlængelse af den undtagelse, der indrømmes ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 822/2014 ⁽⁴⁾. I henhold til denne undtagelse kan Cambodja med henblik på fastsættelse af oprindelsen af cykler under HS-position 8712, som importeres fra Cambodja til Unionen, betragte cykeldele med oprindelse i Malaysia som dele med oprindelse i Cambodja i medfør af bestemmelserne om regional kumulation under den generelle toldpræferenceordning, selv om Malaysia ikke er et præferenceberettiget land.
- (4) Cambodja fremførte i sin anmodning, at landets cykelindustri har gjort sig store anstrengelser for gradvist at bringe sig i overensstemmelse med Unionens oprindelsesregler for de mindst udviklede lande (jf. bilag 22-03 til delegeret forordning (EU) 2015/2446), i henhold til hvilke de materialer, der bruges til at fremstille et produkt, og som importeres fra andre lande, ikke må overstige 70 %, for at produktet kan betragtes som havende oprindelse i det pågældende land. Cambodja konkluderede imidlertid, at landets cykelindustri har brug for mere tid for at opnå fuld overensstemmelse med Unionens oprindelsesregler for de mindst udviklede lande.
- (5) Ved brev af 17. februar 2017 anmodede Kommissionen Cambodja om at fremsende yderligere oplysninger. Ved brev af 15. juni 2017 fremsendte Cambodja sit svar på denne anmodning, og som følge heraf blev Cambodjas ansøgning dermed anset for at være fuldstændig.
- (6) Cambodja påviste i sit svar, at der er gjort en indsats for at gøre cykelindustrien mere uafhængig ved hjælp af investeringer, som sigter mod at oprette yderligere produktionslinjer for cykeldele (f.eks. stel, maling, svejsning eller fælg). Det forklares endvidere, at producenterne er blevet tilskyndet til at købe cykeltilbehør og emballagemateriale fra lokale leverandører for at øge den merværdi, der skabes i Cambodja. Cambodja har nu derfor sin egen politik for at gøre det interessant for investorer at oprette industriklynger i særlige økonomiske zoner til støtte for cykelindustrien.
- (7) Cambodja understreger, at der er behov for en yderligere forlængelse af undtagelsen for at fastholde fremdriften i landets cykelindustri og for at give nye projekter tid til at komme i gang, navnlig hvad angår fremme af investeringer i andre ASEAN-lande, hvilket vil medvirke til at dække behovene hos den cambodjanske cykelindustri for så vidt angår cykeldeles kvalitet og pris.

⁽¹⁾ EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1.⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 (EUT L 303 af 31.10.2012, s. 1).⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1).⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 822/2014 af 28. juli 2014 om en undtagelse fra forordning (EØF) nr. 2454/93 for så vidt angår oprindelsesreglerne i forbindelse med den generelle præferenceordning om cykler fremstillet i Cambodja og anvendelsen under kumulation af cykeldele med oprindelse i Malaysia (EUT L 223 af 29.7.2014, s. 19).

- (8) Det fremgår af de yderligere oplysninger, at Cambodjas cykelindustri er tilstrækkelig uafhængig, og tallene i rapporten viser, at en vedvarende opfyldelse af oprindelsesreglerne, som tillader brug af op til 70 % af materialer uden oprindelsesstatus, nu er inden for rækkevidde. Grundet disse forbedringer er der derfor ikke behov for, at undtagelsen bliver forlænget for en længere periode, eller for, at undtagelsen skal omfatte et stort antal af de enheder, der importeres til Unionen. Eftersom undtagelsen for 2016 vedrørte 150 000 enheder, vil det være tilstrækkeligt med 100 000 enheder for at støtte Cambodjas cykelindustri i at blive fuldstændig uafhængig.
- (9) Ikke desto mindre forklarede Cambodja i sin anmodning, at den fulde udnyttelse af undtagelsen afhænger af de årstidsbestemte rytmer, der adskiller den periode, hvor der bestilles cykeldele (oktober-december), fra den periode, hvor disse cykeldele importeres fra andre lande (fra maj måned i det efterfølgende år til marts måned i det tredje år). Det forekommer derfor nødvendigt at fastsætte en tilstrækkelig lang periode, for at undtagelsen kan være til gavn. Af samme årsager bør forordningen træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (10) Med henblik på en effektiv overvågning af anvendelsen af undtagelsen bør myndighederne i Cambodja regelmæssigt meddele Kommissionen oplysninger om de oprindelsescertifikater, formular A, som de har udstedt inden for rammerne af undtagelsen.
- (11) Undtagelsen bør gælde for alle produkter under HS-position 8712, der anvender dele under HS-position 8714 med oprindelse i Malaysia.
- (12) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Uanset artikel 55, stk. 2, litra a), i delegeret forordning (EU) 2015/2446 er Cambodja berettiget til at gøre brug af regional oprindelseskumulation i overensstemmelse med afsnit II, kapitel 1, afdeling 2, i delegeret forordning (EU) 2015/2446 ved anvendelsen af cykeldele, der henhører under HS-position 8714, og som har oprindelse i Malaysia, til fremstilling af cykler, der henhører under HS-position 8712, og som skal eksporteres til Unionen.
2. Der skal udfærdiges oprindelsesbeviser for disse cykeldele i overensstemmelse med afsnit II, kapitel 2, afdeling 2, underafdeling 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 ⁽¹⁾.

Artikel 2

Undtagelsen i artikel 1 gælder for produkter, der henhører under HS-position 8712, og som eksporteres af Cambodja og angives til fri omsætning i Unionen i den periode og op til de mængder, der er anført i bilaget.

Artikel 3

De mængder, der er fastsat i bilaget til denne forordning, forvaltes i overensstemmelse med artikel 49-54 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447.

Artikel 4

I rubrik 4 på oprindelsescertifikater, formular A, der udstedes af de kompetente myndigheder i Cambodja, eller på oprindelseserklæringer, der er udfærdiget af eksportører registreret i Cambodja, anføres følgende:

— »Derogation — Commission Implementing Regulation (EU) 2018/348«

De kompetente myndigheder i Cambodja sender ved udgangen af den efterfølgende måned efter hvert kvartal Kommissionen en kvartalsopgørelse over mængderne af de i artikel 2 nævnte produkter, for hvilke der er udstedt oprindelsescertifikater, formular A, med angivelse af certifikaternes løbenumre.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

Artikel 5

De kompetente myndigheder i Cambodja træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelse af artikel 1 og 4 og for at etablere og vedligeholde administrative strukturer og systemer, der sikrer korrekt gennemførelse af den i artikel 1 omhandlede undtagelse, samt det administrative samarbejde, både med de malaysiske myndigheder og med Europa-Kommissionen og toldmyndighederne i Unionens medlemsstater, som fastsat i afsnit II, kapitel 2, afdeling 2, underafdeling 2, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

Løbenr.	KN-kode	Varebeskrivelse	Periode	Mængder (i enheder)
09.8094	8712	Cykler uden motor (herunder trehjulede transportcykler)	Fra den 9. marts 2018 til den 31. december 2019	100 000

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2018/349**af 8. marts 2018****om 282. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til ISIL- (Da'esh) og Al-Qaida-organisationerne**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til ISIL- (Da'esh) og Al-Qaida-organisationerne ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 1, litra a), og artikel 7a, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 indeholder en liste over de personer, grupper og enheder, der ifølge nævnte forordning er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer.
- (2) Den 6. marts 2018 besluttede Sanktionskomitéen under FN's Sikkerhedsråd at tilføje tre punkter til listen over de personer, grupper og enheder, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer. Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 bør derfor ændres.
- (3) For at sikre, at foranstaltningerne i denne forordning er effektive, bør den træde i kraft øjeblikkeligt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 2018.

*På Kommissionens vegne**For formanden**Chef for Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter*

⁽¹⁾ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9.

BILAG

I bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 foretages følgende ændringer:

1) Følgende punkter tilføjes under overskriften »Fysiske personer«:

- a) »Salim Mustafa Muhammad Al-Mansur (alias a) Salim Mustafa Muhammad Mansur Al-Ifri, b) Saleem Al-Ifri, c) Salim Mansur Mustafa, d) Salim Mansur, e) Hajji Salim Al-Shaklar). Fødselsdato: a) 20.2.1962, b) 1959. Fødested: a) Baghdad, Irak, b) Tel Afar, Nineveh-provinsen, Irak. Nationalitet: irakisk. Irakisk pasnr. A6489694, udstedt den 2.9.2013 (udløber den 31.8.2021). Nationalt identifikationsnr.: a) irakisk nationalt identifikationskort nr. 00813602, udstedt den 18.9.2011, b) bevis for irakisk statsborgerskab nr. 300397, udstedt den 25.6.2013. Adresse: a) 17 Tamoz, Mosul, Irak (tidligere adresse), b) Tel Afar — Al-Saad, Mosul, Irak (tidligere adresse). Andre oplysninger: fysiske kendetegn: hårfarve: sort; øjenfarve: honningfarvet; højde: 170 cm; taler arabisk. Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 6.3.2018.«
- b) »Umar Mahmud Irhayyim Al-Kubaysi (alias a) Umar Mahmud Rahim al-Kubaysi, b) Omar Mahmood Irhayyim Al-Fayyadh, c) Umar Mahmud Rahim, d) Umar Mahmud Rahim Al-Qubaysi, e) Umar Mahmud Al-Kubaysi Arhaym, f) Umar Mahmud Arhaym, g) Omar Mahmood Irhayyim, h) Omar Mahmood Irhayyim Al-Fayyadh Al-Kobaisi, i) Umar al-Kubaysi). Fødselsdato: a) 16.6.1967, b) 1.1.1967. Fødested: Al-Qaim, Al-Anbar-provinsen, Irak. Nationalitet: irakisk. Irakisk pasnr. A4059346, udstedt den 29.5.2013 i Bagdad, Irak (udløber den 27.5.2021). Nationalt identifikationsnr.: a) irakisk nationalt identifikationskort nr. 00405771, udstedt den 20. maj 2013 i Irak, b) bevis for irakisk statsborgerskab nr. 540763, udstedt den 13.2.1984. Adresse: Al-Qaim, Al-Anbar-provinsen, Irak. Andre oplysninger: fysiske kendetegn: køn: mand; hårfarve: sort; højde: 175 cm; taler arabisk. Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 6.3.2018.«

2) Følgende punkt tilføjes under overskriften »Juridiske personer, grupper og enheder«:

- »Al-Kawthar Money Exchange (alias a) Al Kawthar Co., b) Al Kawthar Company, c) Al-Kawthar Hawala). Adresse: Al-Qaim, Al-Anbar-provinsen, Irak. Andre oplysninger: Valutavekslingsforretning ejet af Umar Mahmud Irhayyim al-Kubaysi fra midt i 2016. Oprettet i 2000 under licensnummer 202, udstedt den 17.5.2000 og siden trukket tilbage. Den i artikel 7d, stk. 2, litra i), omhandlede dato: 6.3.2018.«
-

DIREKTIVER

KOMMISSIONENS DIREKTIV (EU) 2018/350

af 8. marts 2018

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF for så vidt angår miljörisikovurdering af genetisk modificerede organismer

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 27, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er ved direktiv 2001/18/EF fastsat krav vedrørende miljörisikovurdering af genetisk modificerede organismer (i det følgende benævnt »GMO'er«).
- (2) Den 4. december 2008 vedtog Rådet en række konklusioner vedrørende GMO'er, hvori der blev lagt vægt på behovet for at opdatere og styrke miljörisikovurderingen af GMO'er, navnlig vurderingen af langsigtede virkninger på miljøet.
- (3) På anmodning af Kommissionen vedtog Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) i oktober 2010 en videnskabelig udtalelse med retningslinjer for miljörisikovurdering af genetisk modificerede planter ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »retningslinjerne«), der er en revision af tidligere retningslinjer. Andre vejledende dokumenter fra EFSA og Det Europæiske Lægemiddelagentur er relevante for miljörisikovurdering af andre GMO'er end planter.
- (4) I henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/412 ⁽³⁾ skal Kommissionen senest den 3. april 2017 ajourføre bilagene til direktiv 2001/18/EF for så vidt angår miljörisikovurdering med henblik på at indarbejde og bygge videre på retningslinjerne, der ikke er juridisk bindende.
- (5) Med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling og under hensyntagen til de erfaringer, der er gjort med hensyn til miljörisikovurdering af genetisk modificerede planter, bør de vigtigste elementer i retningslinjerne indarbejdes i direktiv 2001/18/EF. Ved indarbejdningen bør princippet om, at der bør foretages miljörisikovurdering i hvert enkelt tilfælde, overholdes.
- (6) Retningslinjerne er primært udfærdiget med henblik på anmeldelser om markedsføring (i det følgende benævnt »del C-anmeldelser«) af genetisk modificerede planter, mens bilag II til direktiv 2001/18/EF gælder for både del C-anmeldelser og anmeldelser med andre formål end markedsføring (i det følgende benævnt »del B-anmeldelser«). Derfor bør visse krav, som indarbejdningen af retningslinjerne i bilag II medfører, kun gælde for del C-anmeldelser, da de ville være irrelevante eller uforholdsmæssige for så vidt angår del B-anmeldelser, der primært vedrører forsøgsudsætninger.
- (7) Del C i bilag II til direktiv 2001/18/EF vedrører metoderne for miljörisikovurdering. Den bør ajourføres med henblik på at indarbejde navnlig den terminologi, der er anvendt til at beskrive de seks trin i tilgangen til vurdering som beskrevet i retningslinjerne.

⁽¹⁾ EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFSA Journal (2010);8(11):1879.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/412 af 11. marts 2015 om ændring af direktiv 2001/18/EF for så vidt angår medlemsstaternes mulighed for at begrænse eller forbyde dyrkning af genetisk modificerede organismer (GMO'er) på deres område (EUT L 68 af 13.3.2015, s. 1).

- (8) Del D i bilag II til direktiv 2001/18/EF gælder for konklusioner vedrørende miljørisikovurdering og indeholder to særskilte afsnit vedrørende henholdsvis andre GMO'er end højerestående planter (afsnit D.1) og genetisk modificerede højerestående planter (afsnit D.2). Retningslinjerne omhandler syv specifikke risikoområder, der skal adresseres i miljørisikovurderingen af genetisk modificerede planter, for at det er muligt at drage konklusioner. Strukturen og indholdet af bilag II, afsnit D.2, bør derfor ajourføres for at afspejle disse risikoområder.
- (9) Hvis miljørisikovurderingen vedrører en genetisk modificeret plante, der er gjort tolerant over for et herbicid, bør dens anvendelsesområde være i overensstemmelse med direktiv 2001/18/EF. Miljørisikovurderingen af anvendelsen af et plantebeskyttelsesmiddel, herunder anvendelsen heraf på en genetisk modificeret plante, falder ind under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽¹⁾ og vil blive foretaget på medlemsstatsplan for at tage hensyn til de specifikke landbrugsmæssige forhold.
- (10) Bilag III B til direktiv 2001/18/EF indeholder en liste over oplysninger, der skal gives i anmeldelser af udsætning af genetisk modificerede højerestående planter, og gælder for både del C-anmeldelser og del B-anmeldelser. Strukturen, indholdet og detaljeringsgraden heraf bør ændres for at sikre overensstemmelse med retningslinjerne. Da de fleste af de ændringer, som retningslinjerne medfører, vedrører miljørisikovurdering af del C-anmeldelser, og af klarheds- og forenklingshensyn til fordel for anmelderne og de kompetente myndigheder, bør strukturen af bilag III B ændres ved at adskille kravene vedrørende del C-anmeldelser fra kravene vedrørende del B-anmeldelser.
- (11) Størstedelen af anmodninger om tilladelse til markedsføring af genetisk modificerede planter indgives i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 ⁽²⁾. Af forenklingshensyn bør rækkefølgen af de oplysninger, der skal gives i del C-anmeldelser, og som er opført i bilag III B til direktiv 2001/18/EF, i videst muligt omfang bringes i overensstemmelse med rækkefølgen i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2013 ⁽³⁾.
- (12) Der er i bilag IV til direktiv 2001/18/EF fastsat yderligere oplysningskrav kun vedrørende del C-anmeldelser. De i nævnte bilag fastsatte krav vedrørende påvisningsmetoder bør ajourføres i lyset af den tekniske udvikling, navnlig for så vidt angår anmeldernes indgivelse af referencematerialet.
- (13) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det ved artikel 30 i direktiv 2001/18/EF nedsatte udvalg —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag II, III, III B og IV til direktiv 2001/18/EF ændres som angivet i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 29. september 2019. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2013 af 3. april 2013 om ansøgninger om tilladelse til genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 641/2004 og (EF) nr. 1981/2006 (EUT L 157 af 8.6.2013, s. 1).

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 2018.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

I direktiv 2001/18/EF foretages følgende ændringer:

1) I bilag II foretages følgende ændringer:

a) Punkt C affattes således:

»C. **Metoder**

Der foreligger vejledning fra Den Europæiske Fødevarsesikkerhedsautoritet med henblik på gennemførelsen af dette punkt for del C-anmeldelser.

C.1. Generelle og specifikke overvejelser vedrørende miljørisikovurderingen

1. *Tilsigtede og utilsigtede forandringer*

Som en del af identifikationen og evalueringen af de i punkt A omhandlede potentielle uønskede virkninger er formålet med miljørisikovurderingen at identificere de tilsigtede og utilsigtede forandringer, der skyldes den genetiske modifikation, og evaluere deres potentiale til at forårsage uønskede virkninger på menneskers sundhed og på miljøet.

Tilsigtede forandringer, der skyldes den genetiske modifikation, er forandringer, der tilstræbes, og som opfylder de oprindelige formål med den genetiske modifikation.

Utilsigtede forandringer, der skyldes den genetiske modifikation, er konsekvente forandringer, der sker ud over den/de tilsigtede forandringer(er), der skyldes den genetiske modifikation.

Tilsigtede og utilsigtede forandringer kan have enten direkte eller indirekte — og enten umiddelbare eller forsinkede — virkninger på menneskers sundhed og på miljøet.

2. *Langsigtede uønskede virkninger og kumulative langsigtede uønskede virkninger i miljørisikovurderingen af del C-anmeldelser*

Langsigtede virkninger af en GMO er virkninger, der skyldes enten forsinket respons fra organismer eller deres afkom på langvarig eller kronisk eksponering for en GMO eller fra en udbredt anvendelse af en GMO i tid og rum.

Der skal i identifikationen og evalueringen af de potentielle langsigtede uønskede virkninger af en GMO på menneskers sundhed og på miljøet tages hensyn til følgende:

- a) vekselvirkningerne mellem GMO'en og recipientmiljøet på lang sigt
- b) egenskaber ved GMO'en, der får betydning på lang sigt
- c) data tilvejebragt fra gentagne udsætninger eller markedsføringer af GMO'en over lang tid.

Der skal i identifikationen og evalueringen af de i bilag II, indledningen, omhandlede potentielle kumulative langsigtede uønskede virkninger også tages hensyn til GMO'er, der er blevet udsat eller markedsført tidligere.

3. *Kvaliteten af dataene*

Med henblik på at foretage en miljørisikovurdering vedrørende en anmeldelse i henhold til dette direktivs del C skal anmelderen samle allerede tilgængelige data fra videnskabelig litteratur eller fra andre kilder, herunder overvågningsrapporter, og generere de nødvendige data ved at foretage passende undersøgelser, hvor det er muligt. Hvor det er relevant, skal anmelderen i miljørisikovurderingen begrunde, hvorfor det ikke er muligt at generere data ved hjælp af undersøgelser.

Miljørisikovurderingen vedrørende en anmeldelse i henhold til dette direktivs del B skal som minimum være baseret på allerede tilgængelige data fra videnskabelig litteratur eller fra andre kilder og kan suppleres af yderligere data genereret af anmelderen.

Hvis der i miljøvurderingen fremlægges data, der er genereret uden for Europa, skal deres relevans for recipientmiljøet/-erne i Unionen begrundes.

Data, der fremlægges som led i miljørisikovurderingen vedrørende anmeldelser i henhold til dette direktivs del C, skal opfylde følgende krav:

- a) Hvis der som led i miljørisikovurderingen fremlægges toksikologiske undersøgelser, der er foretaget for at vurdere risikoen for menneskers eller dyrs sundhed, skal anmelderen fremlægge dokumentation for, at de blev foretaget i faciliteter, der overholder:
 - i) kravene i direktiv 2004/10/EF eller
 - ii) OECD's principper for god laboratoriepraksis («OECD Principles on Good Laboratory Practice» (GLP)), hvis undersøgelserne blev foretaget uden for Unionen.
- b) Hvis der som led i miljørisikovurderingen fremlægges andre undersøgelser end toksikologiske undersøgelser, skal de:
 - i) overholde principperne for god laboratoriepraksis (GLP), jf. direktiv 2004/10/EF, hvor det er relevant, eller
 - ii) være foretaget af organisationer, der er akkrediteret efter den relevante ISO-standard, eller
 - iii) hvis der ikke foreligger en relevante ISO-standard, være foretaget efter internationalt anerkendte standarder.
- c) Oplysninger om resultaterne af de i litra a) og b) omhandlede undersøgelser og om undersøgelsesprotokollerne skal være pålidelige og fuldstændige og skal omfatte alle rådata i et elektronisk format, der er egnet til statistiske eller andre analyser.
- d) Hvor det er muligt, skal anmelderen specificere omfanget af den virkning, som hver undersøgelse skal påvise, og begrunde den.
- e) Udvælgelsen af steder til markundersøgelser skal være baseret på relevante recipientmiljøer med hensyn til potentielle eksponering og den potentielle virkning, der ville kunne observeres dér, hvor GMO'en eventuelt udsættes. Udvælgelsen skal begrundes i miljørisikovurderingen.
- f) Den ikke genetisk modificerede komparator skal være egnet til det/de relevante recipientmiljø(er) og skal have en genetisk baggrund, der er sammenlignelig med GMO'en. Valget af komparator skal begrundes i miljørisikovurderingen.

4. Stabile transformationsbegivenheder i del C-anmeldelser

Følgende gælder for miljørisikovurdering af en GMO, der indeholder stabile transformationsbegivenheder, i del C-anmeldelser:

- a) Anmelderen skal fremlægge en miljørisikovurdering for hver enkelt transformationsbegivenhed i GMO'en eller henvise til allerede indgivne anmeldelser for så vidt angår de pågældende enkelte transformationsbegivenheder.
- b) Anmelderen skal fremlægge en vurdering af følgende aspekter:
 - i) transformationsbegivenhedernes stabilitet
 - ii) transformationsbegivenhedernes ekspression
 - iii) de potentielle additive, synergistiske eller antagonistiske virkninger af kombinationen af transformationsbegivenhederne.
- c) Hvis GMO'ens afkom kan indeholde forskellige underkombinationer af de stabile transformationsbegivenheder, skal anmelderen fremlægge et videnskabeligt rationale, hvori det begrundes, hvorfor der ikke er behov for at fremlægge forsøgsdata for de pågældende underkombinationer, uafhængigt af deres oprindelse, eller, hvis der ikke foreligger et sådant videnskabeligt rationale, fremlægge de relevante forsøgsdata.

C.2. Egenskaber ved GMO'en og af dens udsætning i miljøet

Der skal i miljørisikovurderingen tages hensyn til de relevante tekniske og videnskabelige enkeltheder vedrørende egenskaber ved:

- recipient- eller forældreorganismen/-erne)
- den eller de genetiske modifikation(er), det være sig indsættelse eller deletion af genetisk materiale, og relevante oplysninger om vektor og donor
- GMO'en
- den påtænkte udsætning eller brug, herunder omfang
- det/de potentielle recipientmiljø(er), hvori GMO'en vil blive udsat, og hvori transgenet kan spredes, og
- vekselvirkningen/-erne mellem disse egenskaber.

Der skal i miljørisikovurderingen tages hensyn til relevante oplysninger fra tidligere udsætninger af samme eller lignende GMO'er og organismer med lignende træk og deres biotiske og abiotiske vekselvirkning med lignende recipientmiljøer, herunder oplysninger, der er resultatet af overvågning af sådanne organismer, jf. artikel 6, stk. 3, og artikel 13, stk. 4.

C.3. Trin i miljørisikovurderingen

Den i artikel 4, 6, 7 og 13 omhandlede miljørisikovurdering skal foretages for hvert relevant risikoområde, der er omhandlet i punkt D1 eller D2, efter følgende seks trin:

1. Problemformulering, herunder identifikation af fare

Problemformuleringen skal:

- a) identificere alle ændringer i organismens egenskaber, der er forbundet med den genetiske modifikation, ved at sammenligne egenskaberne ved GMO'en med egenskaberne ved de udvalgte ikke genetisk modificerede komparatorer på lignende udsætnings- eller anvendelsesbetingelser
- b) identificere potentielle uønskede virkninger for menneskers sundhed eller miljøet, der er forbundet med de i henhold til litra a) identificerede ændringer

Det er vigtigt ikke at se bort fra potentielle uønskede virkninger, selv om de anses for usandsynlige.

Potentielle uønskede virkninger vil variere fra sag til sag og kan omfatte:

- virkninger på populationsdynamikken hos arterne i recipientmiljøet og den genetiske diversitet for hver af disse populationer, hvilket kan føre til en potentiel nedgang i biodiversiteten
- ændret modtagelighed over for patogener, der fremmer spredning af smitsomme sygdomme eller skaber nye reservoirer eller vektorer
- negativ indflydelse på profylaktisk eller terapeutisk medicinsk, veterinærmedicinsk eller plantebeskyttelsesbehandling, f.eks. ved overførsel af gener, der giver resistens mod antibiotika, som bruges i human- eller veterinærmedicin
- biogeokemiske virkninger (biogeokemiske kredsløb), herunder på kulstof- og kvælstofkredsløbene gennem ændringer i jordens nedbrydning af organisk materiale
- sygdom af betydning for mennesker, herunder allergene eller toksiske reaktioner
- sygdom af betydning for dyr og planter, herunder toksiske og, i tilfælde af dyr, allergene reaktioner, hvor det er relevant.

Hvis der identificeres potentielle langsigtede uønskede virkninger af en GMO, skal de vurderes i form af skrivebordsundersøgelser, idet der — hvor det er muligt — anvendes en eller flere af følgende:

- i) dokumentation fra tidligere erfaringer
 - ii) tilgængelige datasæt eller tilgængelig litteratur
 - iii) matematisk modellering.
- c) identificere relevante vurderingsendpoints.

Der skal tages hensyn til de pågældende potentielle uønskede virkninger, der kan indvirke på de identificerede vurderingsendpoints i de næste trin af risikovurderingen.

- d) identificere og beskrive de eksponeringsveje eller andre mekanismer, via hvilke der kan opstå uønskede virkninger.

Uønskede virkninger kan opstå direkte eller indirekte via eksponeringsveje eller andre mekanismer, der kan omfatte:

- spredning af GMO'en/-erne i miljøet
 - overførsel af det indsatte genetiske materiale til samme organisme eller andre organismer, hvad enten denne/disse er genetisk modificeret/-ede eller ej
 - fænotypisk og genetisk ustabilitet
 - vekselvirkninger med andre organismer
 - ændringer i håndteringen, herunder i givet fald i landbrugspraksis
- e) opstille testbare hypoteser og definere relevante målingsendpoints for at kunne foretage en kvantitativ evaluering af den/de potentielle uønskede virkning(er), hvor det er muligt
- f) tage hensyn til mulige usikkerheder, herunder videnshuller og metodiske begrænsninger.

2. Karakterisering af fare

Omfanget af hver potentiel uønsket virkning skal evalueres. Udgangspunktet for evalueringen skal være, at en sådan uønsket virkning vil opstå. Det skal i miljørisikovurderingen antages, at omfanget heraf sandsynligvis vil afhænge af det/de recipientmiljø(er), hvori GMO'en skal udsættes, og af omfanget af og betingelserne for udsætningen.

Hvor det er muligt, skal evalueringen udtrykkes kvantitativt.

Hvis evalueringen udtrykkes kvalitativt, skal der anvendes kategorier (»høj«, »moderat«, »lav« eller »ubetydelig«), og størrelsen af den virkning, som hver kategori repræsenterer, skal angives.

3. Karakterisering af eksponering

Muligheden eller sandsynligheden for hver identificeret potentiel uønsket virkning, der opstår, skal evalueres med henblik på at foretage en kvantitativ vurdering af eksponeringen som et relativt mål for sandsynlighed, hvor det er muligt, og ellers en kvalitativ vurdering af eksponeringen. Der skal tages hensyn til egenskaberne ved recipientmiljøet/-erne og anvendelsesområdet for anmeldelsen.

Hvis evalueringen udtrykkes kvalitativt, skal der anvendes kategorier for graden af eksponering (»høj«, »moderat«, »lav« eller »ubetydelig«), og størrelsen af den virkning, som hver kategori repræsenterer, skal angives.

4. Karakterisering af risiko

Risikoen skal, for hver potentiel uønsket virkning, karakteriseres ved at kombinere omfanget af og muligheden for, at den pågældende uønskede virkning opstår, og herigennem nå frem til et kvantitativt eller semikvantitativt skøn over risikoen.

Hvis det ikke er muligt at nå frem til et kvantitativt eller semikvantitativt skøn, skal der foretages et kvalitativt skøn over risikoen. I så fald skal risikoen beskrives ved hjælp af kategorier (»høj«, »moderat«, »lav« eller »ubetydelig«), og størrelsen af den virkning, som hver kategori repræsenterer, skal forklares.

Hvor det er relevant, skal usikkerheden for hver identificeret risiko beskrives og — hvor det er muligt — udtrykkes kvantitativt.

5. Risikostyringsstrategier

Hvis der identificeres risici, der — på grundlag af en karakterisering af disse risici — kræver, at der træffes foranstaltninger til styring heraf, skal der foreslås en risikostyringsstrategi.

Risikostyringsstrategierne skal beskrives ud fra deres evne til at reducere faren, eksponeringen eller begge dele og skal stå i forhold til den tilsigtede reduktion af risikoen, omfanget af og betingelserne for udsætningen og de niveauer af usikkerhed, der er identificeret som led i miljørisikovurderingen.

Den reduktion af den samlede risiko, der følger heraf, skal kvantificeres, hvor det er muligt.

6. Evaluering af den samlede risiko og konklusioner

Der skal foretages en kvalitativ og — hvor det er muligt — kvantitativ evaluering af den samlede risiko, som GMO'en udgør, under hensyntagen til karakteriseringen af risiko, de foreslåede risikostyringsstrategier og de tilhørende niveauer af usikkerhed.

Evalueringen af den samlede risiko skal omfatte de risikostyringsstrategier, der foreslås for hver identificeret risiko, hvor det er relevant.

Som led i evalueringen af den samlede risiko og konklusionerne heraf skal der også foreslås specifikke krav vedrørende overvågningsplanen for GMO'en og — hvor det er relevant — overvågningen af effektiviteten af de foreslåede risikostyringsforanstaltninger.

For så vidt angår anmeldelser i henhold til direktivets del C skal den samlede risikovurdering også omfatte en redegørelse for de antagelser, der blev gjort under miljørisikovurderingen vedrørende arten og omfanget af de usikkerheder, der er forbundet med risiciene, og en begrundelse for de foreslåede risikostyringsforanstaltninger.»

b) Punkt D, titlen og indledningen, affattes således:

»D. Konklusioner vedrørende de specifikke risikoområder for miljørisikovurderingen

Der skal drages konklusioner vedrørende den potentielle miljøpåvirkning fra udsætningen eller markedsføringen af GMO'er for hvert relevant risikoområde, der er opført i punkt D1 for andre GMO'er end højerestående planter eller i punkt D2 for genetisk modificerede højerestående planter, på grundlag af en miljørisikovurdering, der er foretaget i overensstemmelse med principperne i punkt B ved hjælp af de metoder, der er beskrevet i punkt B, og på grundlag af de oplysninger, der kræves i henhold til bilag III.»

c) Punkt D.2 affattes således:

»D.2. I tilfælde af genetisk modificerede højerestående planter (GMHP'er)

Ved »højerestående planter« forstås nøgenfrøede og dækfrøede planter (Gymnospermae og Angiospermae).

1. Persistens og invasionsevne hos GMHP'er, herunder genoverførsel fra plante til plante
2. Genoverførsel fra plante til mikroorganisme
3. GMHP'ernes vekselvirkninger med målorganismer
4. GMHP'ernes vekselvirkninger med ikkemålorganismer

5. Virkninger af de specifikke dyrknings-, håndterings- og høstteknikker
6. Virkninger på biogeokemiske processer
7. Virkninger på menneskers og dyrs sundhed.«

2) Bilag III affattes således:

»BILAG III

OPLYSNINGER, DER SKAL GIVES I ANMELDELSEN

Anmeldelser, der er omhandlet i dette direktivs del B og C, skal som hovedregel indeholde de oplysninger, der er anført i bilag III A for så vidt angår andre GMO'er end højerestående planter eller i bilag III B for så vidt angår genetisk modificerede højerestående planter.

Der stilles ikke krav om fremlæggelse af en i bilag III A eller i bilag III B anført delmængde af oplysninger, hvis det ikke er relevant eller nødvendigt med henblik på formålene for miljørisikovurderingen inden for rammerne af en specifik anmeldelse, navnlig for så vidt angår egenskaberne ved GMO'en, omfanget af og betingelserne for udsætningen heraf eller dens påtænkte anvendelsesbetingelser.

Behovet for en detaljeret fremlæggelse af hver delmængde af oplysninger kan også variere alt efter den foreslåede udsætnings art og omfang.

For hver krævet delmængde af oplysninger skal der fremlægges følgende:

- i) resuméer og resultater af de i anmeldelsen omhandlede undersøgelser, herunder en redegørelse for deres relevans for miljørisikovurderingen, hvor det er relevant
- ii) for anmeldelser omhandlet i dette direktivs del C, bilag med udførlige oplysninger vedrørende de pågældende undersøgelser, herunder en beskrivelse af de metoder og materialer, der er anvendt, eller en henvisning til standardiserede eller internationalt anerkendte metoder samt navn på det eller de organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af undersøgelserne.

Yderligere udvikling inden for genetisk modifikation kan gøre det nødvendigt at tilpasse dette bilag til de tekniske fremskridt eller at udarbejde vejledende noter om dette bilag. En yderligere differentiering af oplysningskravene for de forskellige typer GMO'er, f.eks. flerårige planter og træer, encellede organismer, fisk eller insekter, eller særlig brug af GMO'er, som f.eks. udvikling af vacciner, kan være mulig, når der er indhentet tilstrækkelig erfaring i forbindelse med anmeldelse af udsætning af særlige GMO'er i Unionen.«

3) Bilag III B affattes således:

»BILAG III B

OPLYSNINGER, DER SKAL GIVES I ANMELDELSER AF UDSÆTNING AF GENETISK MODIFICEREDE HØJERESTÅENDE PLANTER (GMHP'ER) (GYMNOSPERMAE OG ANGIOSPERMAE)

I. OPLYSNINGER, DER KRÆVES I ANMELDELSER, DER INDGIVES I HENHOLD TIL ARTIKEL 6 OG 7

A. Generelle oplysninger

1. Anmelderens navn og adresse (virksomhed eller institution)
2. Den eller de ansvarlige forskeres navn, kvalifikationer og erfaring
3. Projektets titel
4. Oplysninger om udsætningen
 - a) Formålet med udsætningen
 - b) Planlagt(e) dato(er) for og varighed af udsætningen
 - c) Udsætningsmetode for GMHP'erne

- d) Metode til forberedelse og behandling af udsætningsstedet inden, under og efter udsætningen, herunder dyrknings- og høstpraksis
 - e) Omtrentligt antal planter (eller planter pr. m²)
5. Oplysninger om udsætningsstedet
- a) Udsætningsstedets/-ernes) beliggenhed og størrelse.
 - b) Beskrivelse af udsætningsstedets økosystem, herunder klima, flora og fauna.
 - c) Forekomst af krydsningskompatible beslægtede vilde eller dyrkede plantearter.
 - d) Afstand til officielt anerkendte biotoper eller beskyttede områder, som vil kunne påvirkes.

B. Videnskabelige oplysninger

1. Oplysninger om recipientplanten eller — hvor det er relevant — forældreplanter
- a) Fuldstændigt navn:
 - i) familie
 - ii) slægt
 - iii) art
 - iv) underart
 - v) kultivar eller forædlingslinje
 - vi) almindeligt anvendt navn.
 - b) Plantens geografiske udbredelse og dyrkning i Unionen.
 - c) Oplysninger om reproduktion:
 - i) reproduktionsmåde(r)
 - ii) eventuelt særlige faktorer af betydning for reproduktionsevnen
 - iii) generationstid.
 - d) Krydsningskompatibilitet med andre dyrkede eller vilde plantearter, herunder udbredelsen i Europa af de kompatible arter.
 - e) Overlevelsessevne:
 - i) evne til at danne strukturer, der fremmer overlevelse eller vækstdvale
 - ii) eventuelt særlige faktorer af betydning for overlevelsessevnen.
 - f) Spredning:
 - i) spredningsmåder og spredningens udstrækning
 - ii) eventuelt særlige faktorer af betydning for spredning.
 - g) Hvis en planteart ikke dyrkes i Unionen, en beskrivelse af plantens naturlige habitat, herunder oplysninger om naturlige prædatorer, parasitter, konkurrenter og symbionter.
 - h) Potentielle vekselvirkninger, der er relevante for GMHP'er, mellem planten og andre organismer i det økosystem, hvor den almindeligvis dyrkes, eller andre steder, herunder oplysninger om toksiske virkninger på mennesker, dyr og andre organismer.
2. Molekylær karakterisering
- a) Oplysninger om den genetiske modifikation
 - i) Beskrivelse af de metoder, der er anvendt til den genetiske modifikation.

- ii) Den anvendte vektors art og oprindelse.
 - iii) Kilden til den/de til transformationen anvendte nukleinsyre(r) samt størrelse og tilsigtet funktion af hver bestanddel af den region, der skal indsættes.
- b) Oplysninger om GMHP'erne
- i) Overordnet beskrivelse af de egenskaber og karakteristika, der er blevet indført eller ændret
 - ii) Oplysninger om faktisk indsatte/deleterede sekvenser:
 - størrelse og antal kopier af enhver/alle insert(er) de metoder, der er anvendt til at karakterisere den/dem.
 - i tilfælde af deletion angives den eller de deleterede regioners størrelse og funktion
 - insertets/-ernes subcellulære placering(er) i plantecellerne (integreret i kernen, kloroplaster, mitokondrier eller bevaret i en ikke integreret form) samt metoder til bestemmelse af den/dem.
 - iii) Dele af planten, hvori insertet udtrykkes
 - iv) Insertets genetiske stabilitet og GMHP'ernes fænotypiske stabilitet
- c) Konklusioner af den molekylære karakterisering
3. Oplysninger om specifikke risikoområder
- a) Eventuelle ændringer i GMHP'ernes persistens eller invasionsevne og dens evne til at overføre genetisk materiale til krydsningskompatible beslægtede plantearter og de uønskede miljømæssige virkninger heraf.
 - b) Eventuelle ændringer i GMHP'ernes evne til at overføre genetisk materiale til mikroorganismer og de uønskede miljømæssige virkninger heraf.
 - c) Vekselvirkningsmekanisme mellem GMHP'erne og målorganismene, hvis det er relevant, og de uønskede miljømæssige virkninger heraf.
 - d) Potentielle ændringer i GMHP'ernes vekselvirkninger med ikke-målorganismer, som skyldes den genetiske modifikation, og de uønskede miljømæssige virkninger heraf.
 - e) Potentielle ændringer i landbrugspraksis og forvaltning af GMHP'er, der skyldes den genetiske modifikation, og de uønskede miljømæssige virkninger heraf.
 - f) Potentielle vekselvirkninger med det abiotiske miljø og de uønskede miljømæssige virkninger heraf.
 - g) Oplysninger om enhver toksisk, allergenisk eller anden skadelig indvirkning på menneskers og dyrs sundhed, som skyldes den genetiske modifikation.
 - h) Konklusioner vedrørende de specifikke risikoområder.
4. Oplysninger om kontrol, overvågning og efterbehandlings- og affaldshåndteringsplaner
- a) Alle trufne foranstaltninger, herunder:
 - i) rumlig og tidsmæssig isolation fra krydsningskompatible plantearter, både beslægtede vilde og vildtvoksende plantearter og afgrøder
 - ii) foranstaltninger for at mindske/undgå spredning af GMHP'ens reproduktionsorganer.
 - b) Beskrivelse af metoder til efterbehandling af stedet efter udsætningen.
 - c) Beskrivelse af behandlingsmetoder, efter udsætningen, af den genetisk modificerede plante, herunder affald.
 - d) Beskrivelse af overvågningsplaner og -teknikker.
 - e) Beskrivelse af beredskabsplaner.

- f) Beskrivelse af metoder og procedurer til at:
 - i) undgå eller mindske spredningen af GMHP'erne uden for udsætningsstedet
 - ii) beskytte stedet mod uvedkommende personers indtrængen
 - iii) forhindre andre organismer i at komme ind på stedet eller mindske deres adgang hertil.
- 5. Beskrivelse af teknikker til påvisning og identifikation af GMHP'erne.
- 6. Oplysninger om tidligere udsætninger af GMHP'erne, hvis det er relevant.

II. OPLYSNINGER, DER KRÆVES I ANMELDELSER, DER INDGIVES I HENHOLD TIL ARTIKEL 13

A. Generelle oplysninger

- 1. Anmelderens navn og adresse (virksomhed eller institution).
- 2. Den eller de ansvarlige forskeres navn, kvalifikationer og erfaring.
- 3. Betegnelse og specifikationer for GMHP'erne.
- 4. Anmeldelsens anvendelsesområde.
 - a) Dyrkning
 - b) Andre anvendelser (skal specificeres i anmeldelsen).

B. Videnskabelige oplysninger

- 1. Oplysninger om recipientplanten eller — hvor det er relevant — forældreplanter
 - a) Fuldstændigt navn
 - i) familie
 - ii) slægt
 - iii) art
 - iv) underart
 - v) kultivar/forædlingslinje
 - vi) almindeligt anvendt navn.
 - b) Plantens geografiske udbredelse og dyrkning i Unionen.
 - c) Oplysninger om reproduktion:
 - i) reproduktionsmåde(r)
 - ii) eventuelt særlige faktorer af betydning for reproduktionsevnen
 - iii) generationstid
 - d) Krydsningskompatibilitet med andre dyrkede eller vilde plantearter, herunder udbredelsen i Unionen af de kompatible arter.
 - e) Overlevelsessevne:
 - i) evne til at danne strukturer, der fremmer overlevelse eller vækstdvale
 - ii) eventuelt særlige faktorer af betydning for overlevelsessevnen.
 - f) Spredning:
 - i) spredningsmåder og spredningens udstrækning
 - ii) eventuelt særlige faktorer af betydning for spredning.

- g) Hvis en planteart ikke dyrkes i Unionen, en beskrivelse af plantens naturlige habitat, herunder oplysninger om naturlige prædatorer, parasitter, konkurrenter og symbionter.
- h) Potentielle vekselvirkninger, der er relevante for GMHP'erne, mellem planten og andre organismer i det økosystem, hvor den almindeligvis dyrkes, eller andre steder, herunder oplysninger om toksiske virkninger på mennesker, dyr og andre organismer.

2. Molekylær karakterisering

- a) Oplysninger om den genetiske modifikation
 - i) Beskrivelse af de metoder, der er anvendt til den genetiske modifikation.
 - ii) Den anvendte vektors art og oprindelse.
 - iii) Kilden til den/de til transformationen anvendte nukleinsyre(r) samt størrelse og tilsigtet funktion af hver bestanddel af den region, der skal indsættes.
- b) Oplysninger om den genetisk modificerede plante
 - i) Beskrivelse af de træk og karakteristika, som er blevet indført eller ændret.
 - ii) Oplysninger om de faktisk indsatte eller deleterede sekvenser:
 - størrelse og antal kopier af alle påviselige inserter, både komplette og delvise, og de metoder, der er anvendt til at karakterisere dem
 - det indsatte genetiske materiales opbygning og sekvens ved hvert insertionssted i et standardiseret elektronisk format
 - i tilfælde af deletion angives den eller de deleterede regioners størrelse og funktion
 - insertets/-ernes) subcellulære placering(er) (integreret i kernen, kloroplaster, mitokondrier eller bevaret i en ikke integreret form) samt metoder til bestemmelse af den/dem.
 - i tilfælde af modifikationer ud over insertion eller deletion beskrives det modificerede genetiske materiale før og efter modifikationen samt direkte ændringer i genekspressionen som følge af modifikationen
 - sekvensoplysninger i et standardiseret elektronisk format for de flankerende regioner 5' og 3' på hvert insertionssted
 - bioinformatikanalyse ved hjælp af ajourførte databaser med henblik på at efterforske mulige afbrydelser af kendte gener
 - alle åbne læserammer (i det følgende benævnt »ORF'er« (Open Reading Frames)) i insertet (hvad enten de skyldes reorganisering eller ej) og de ORF'er, der fremkommer som et resultat af den genetiske modifikation ved forbindelsespunkterne med genomisk DNA. Ved »ORF'er« forstås enhver nukleotidsekvens, der omfatter en streng af codons, som ikke er afbrudt af en stopcodon i samme ORF
 - bioinformatikanalyse ved hjælp af ajourførte databaser med henblik på at efterforske mulige ligheder mellem ORF'erne og kendte gener, der kan have uønskede virkninger
 - primær struktur (aminoasyresekvens) og — hvis det er nødvendigt — andre strukturer af det nyligt udtrykte protein
 - bioinformatikanalyse ved hjælp af ajourførte databaser med henblik på at efterforske mulige homologier mellem sekvenserne og — hvis det er nødvendigt — strukturelle ligheder mellem det nyligt udtrykte protein og kendte proteiner eller peptider, der kan have uønskede virkninger.
 - iii) Oplysninger om insertets ekspression:
 - metode(r), der er anvendt til ekspressionsanalyse, ledsaget af ydeevnekarakteristikaene
 - oplysninger om insertets udviklingsmæssige ekspression i løbet af plantens livscyklus

- dele af planten, hvori insertet/den modificerede sekvens udtrykkes.
 - potentiel utilsigtet ekspression af nye ORF'er, som ved undersøgelserne i henhold til nr. ii), syvende led, giver anledning til sikkerhedsmæssige betænkeligheder
 - data om ekspression af protein, herunder rådata, tilvejebragt ved markundersøgelser og relateret til de betingelser, afgrøden dyrkes på.
- iv) insertets genetiske stabilitet og GMHP'ernes fænotypiske stabilitet.
- c) Konklusioner af den molekylære karakterisering
3. Sammenlignende analyse af agronomiske og fænotypiske karakteristika og af sammensætningen
- a) Valg af konventionelt modstykke og yderligere komparatorer
 - b) Udvælgelse af steder til markundersøgelser
 - c) Forsøgsplan og statistisk analyse af data fra markforsøg til sammenlignende analyse:
 - i) Beskrivelse af markundersøgelsesplan
 - ii) Beskrivelse af relevante aspekter af recipientmiljøerne
 - iii) Statistisk analyse
 - d) Udvælgelse af plantemateriale til analyse, hvis det er relevant.
 - e) Sammenlignende analyse af agronomiske og fænotypiske karakteristika.
 - f) Sammenlignende analyse af indholdsstoffer, hvis det er relevant.
 - g) Konklusioner af den sammenlignende analyse
4. Specifikke oplysninger om hvert risikoområde

For hver af de i bilag II, punkt D.2, omhandlede syv risikoområder skal anmelderen først beskrive den vej, via hvilken der kan opstå skade, idet han ved hjælp af en årsag-virkningskæde forklarer, hvorledes udsætningen af GMHP'en kan føre til skade, under hensyntagen til både fare og eksponering.

Anmelderen skal fremlægge følgende oplysninger, undtagen hvis det ikke er relevant med henblik på de påtænkte anvendelser af GMO'en:

- a) Persistens og invasionsevne, herunder genoverførsel fra plante til plante
 - i) Vurdering af GMHP'ens potentiale for at blive mere persistent eller få større invasionsevne og de uønskede miljømæssige virkninger heraf
 - ii) Vurdering af GMHP'ens potentiale for at overføre et transgen/transgener til krydsningskompatible beslægtede plantearter og de uønskede miljømæssige virkninger heraf
 - iii) Konklusioner af den/de uønskede miljømæssige virkninger af GMHP'ens persistens og invasionsevne, herunder den/de uønskede miljømæssige virkninger af genoverførsel fra plante til plante.
- b) Genoverførsel fra plante til mikroorganisme
 - i) Vurdering af potentialet for overførsel af nyligt indsat DNA fra GMHP'erne til mikroorganismer og de uønskede virkninger heraf
 - ii) Konklusioner vedrørende de uønskede virkninger af overførslen af nyligt indsat DNA fra GMHP'erne til mikroorganismer på menneskers og dyrs sundhed og på miljøet
- c) GMHP'ernes vekselvirkninger med målorganismer, hvis det er relevant
 - i) Vurderingen af potentialet for ændringer af de direkte og indirekte vekselvirkninger mellem GMHP'erne og målorganismer og den/de uønskede miljømæssige virkninger

- ii) Vurdering af målorganismens potentiale for at udvikle resistens over for det udtrykte protein (på grundlag af eventuel tidligere udvikling af resistens over for konventionelle pesticider eller transgene planter, der udtrykker lignende træk) og eventuel(le) uønsket/-ede miljømæssige virkning(er) heraf.
 - iii) Konklusioner vedrørende uønsket/-ede miljømæssige virkning(er) af GMHP'ernes vekselvirkninger med målorganismer.
- d) GMHP'ernes vekselvirkninger med ikkemålorganismer
- i) Vurdering af potentialet for direkte og indirekte vekselvirkninger mellem GMHP'erne og ikkemålorganismer, herunder beskyttede arter, og den/de uønskede virkninger heraf.

Den/de uønskede virkninger på relevante økosystemydelser og de arter, der leverer de pågældende ydelser, skal også inddrages i vurderingen.
 - ii) Konklusioner vedrørende uønsket/-ede miljømæssige virkning(er) af GMHP'ernes vekselvirkninger med ikkemålorganismer.
- e) Virkninger af de specifikke dyrknings-, håndterings- og høstteknikker
- i) For GMHP'er til dyrkning, vurdering af ændringerne i de specifikke dyrknings-, håndterings- og høstteknikker, der anvendes til GMHP'erne og den/de uønskede miljømæssige virkning(er) heraf
 - ii) Konklusioner vedrørende uønsket/-ede miljømæssige virkning(er) af de specifikke dyrknings-, håndterings- og høstteknikker.
- f) Virkninger på biogeokemiske processer
- i) Vurdering af ændringerne af de biogeokemiske processer i det område, hvor GMHP'erne skal dyrkes, og miljøet heromkring samt de uønskede virkninger heraf
 - ii) Konklusioner vedrørende uønskede virkninger på biogeokemiske processer.
- g) Virkninger på menneskers og dyrs sundhed
- i) Vurdering af potentielle direkte og indirekte vekselvirkninger mellem GMHP'erne og personer, der arbejder med eller kommer i kontakt med GMHP'erne, herunder via pollen eller støv fra en forarbejdet GMHP, og vurdering af de uønskede virkninger af de pågældende vekselvirkninger på menneskers sundhed
 - ii) For GMHP'er, der ikke er bestemt til konsum, men hvor recipient- eller forældreorganismen/-erne kan betragtes som bestemt til konsum, vurdering af sandsynligheden for og mulige uønskede virkninger på menneskers sundhed på grund af utilsigtet indtag
 - iii) Vurdering af de potentielle uønskede virkninger på dyrs sundhed på grund af dyrs utilsigtede fortæring af GMHP'en eller af materiale fra den pågældende plante
 - iv) Konklusioner vedrørende virkningerne på menneskers og dyrs sundhed.
- h) Evaluering af den samlede risiko og konklusioner heraf
- Der skal for hvert risikoområde forelægges et resumé af alle konklusioner vedrørende området.
- Der skal i resuméet tages hensyn til karakteriseringen af risiko, jf. trin 1-4 i den i bilag II, punkt C.3, beskrevne metode, og til de i bilag II, punkt C.3, punkt 5, foreslåede risikostyringsstrategier.

5. Beskrivelse af teknikker til påvisning og identifikation af GMHP'erne.

6. Oplysninger om tidligere udsætninger af GMHP'erne, hvis det er relevant.»

4) I bilag IV, punkt A, foretages følgende ændringer:

a) Punkt 1 affattes således:

- »1. foreslåede kommercielle navne på produkterne og navne på GMO'er indeholdt deri samt et forslag til en entydig identifikator til GMO'en, der er udarbejdet i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 65/2004 (*). Efter at der er givet tilladelse, skal alle nye kommercielle navne meddeles den kompetente myndighed.

(*) Kommissionens forordning (EF) nr. 65/2004 af 14. januar 2004 om indførelse af et system til fastlæggelse og tildeling af entydige identifikatorer til genetisk modificerede organismer (EUT L 10 af 16.1.2004, s. 5).«

b) Punkt 7 affattes således:

- »7. metoder til påvisning, identifikation og — hvis det er relevant — kvantificering af transformationsbegivenheden, prøver af GMO'erne og kontrolprøver heraf samt oplysninger om, hvor der er adgang til reference-materialet. Oplysninger, som af fortrolighedshensyn ikke kan anføres i den offentligt tilgængelige del af det/de i artikel 31, stk. 2, omhandlede register/-re, skal identificeres.«
-

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2018/351

af 8. marts 2018

om afvisning af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 8,

efter at have underrettet medlemsstaterne, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) 2017/1795 ⁽²⁾ indførte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine og afsluttede undersøgelsen af importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Serbien (»forordningen om endelig told«).
- (2) I forbindelse med den undersøgelse, der førte til indførelsen af denne told, afgav fem eksporterende producenter fra Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine pristilsagn. Da disse tilbud blev afgivet efter en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger, der kom sent i undersøgelsen, var Kommissionen ikke i stand til at analysere, hvorvidt disse pristilsagn kunne godtages, inden fristen for vedtagelse af forordningen om endelig told. Derfor betragtede Kommissionen dette som en særlig omstændighed og gjorde analysen af disse fem tilsagn færdig på et senere tidspunkt. Efter afslutningen af undersøgelsen og offentliggørelsen af forordningen om endelig told afgav en sjette eksporterende producent et pristilsagn.
- (3) Den 18. december 2017 underrettede Kommissionen alle interesserede parter om den vurdering af tilbuddene om tilsagn, der ligger til grund for dens hensigt om at afvise alle tilbud om tilsagn (»Kommissionens vurdering«). På grundlag af disse oplysninger fremsatte interesserede parter skriftlige bemærkninger, hvori de kommenterede vurderingen og i visse tilfælde foretog yderligere ændringer af deres tilbud. Der blev desuden afholdt høringer med interesserede parter, som anmodede herom.
- (4) Den 3. januar 2018 modtog Kommissionen en anmodning fra Ukraines regering om konsultationer i henhold til artikel 50a i associeringsaftalen mellem EU og Ukraine ⁽³⁾. Der blev afholdt konsultationer den 26. januar 2018. Der blev fremsat skriftlige bemærkninger den 31. januar 2018.

2. TILSAGN

- (5) Hensigtsmæssigheden og gennemførligheden af alle tilbuddene blev vurderet i lyset af de gældende retlige rammer, herunder associeringsaftalen mellem EU og Ukraine i forbindelse med den ukrainske eksporterende producent.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1795 af 5. oktober 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine og om afslutning af undersøgelsen af importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Serbien (EUT L 258 af 6.10.2017, s. 24).

⁽³⁾ EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3.

2.1. Tilbud om tilsagn og vurderingen heraf

2.1.1. *Companhia Siderúrgica Nacional (Brasilien)*

- (6) Den eksporterende producent tilbød én minimumsimportpris (»MIP«) pr. ton for en bestemt eksportmængde til Unionen og en anden — højere — MIP for en større mængde. Den eksporterende producent tilbød også en prisjusteringsmekanisme.
- (7) Tilbuddet baseret på én gennemsnitlig MIP er uhensigtsmæssigt, da det ikke vil afhjælpe de skadelige virkninger af dumping for alle varetyper, navnlig ikke de dyreste. Som det fremgår af betragtning 632 og 655 i forordningen om endelig told, fandt Kommissionen, at en foranstaltning i form af et virksomhedsspecifikt fast beløb pr. ton afspejlede den skade, der er forårsaget af den eksporterende producent, for hvem der blev konstateret dumping, mere præcist end en MIP. Desuden garanterer en sådan foranstaltning i modsætning til en MIP, at tolden fuldstændig afhjælper skaden og dermed giver EU-erhvervsgrenen umiddelbar beskyttelse. Desuden dækker tilbuddet transaktioner mellem forretningsmæssigt forbundne enheder. Selve karakteren af sådanne forbindelser giver mange muligheder for krydskompensation. Enhver transaktion, ethvert lån eller tilskud mellem de to forretningsmæssigt forbundne enheder ville kunne benyttes til at kompensere for MIP'en. Kommissionen er ikke i stand til at overvåge disse transaktioner, og den mangler passende benchmarks til at kunne efterprøve, om de er reelle eller kompenserende.
- (8) Desuden ville godtagelse af tilbuddet være umulig. Den eksporterende producent har forretningsmæssigt forbundne virksomheder i flere medlemsstater, hvoraf nogle videreforarbejder den pågældende vare. Den eksporterende producent sælger også andre varer til kunderne i Unionen, og dennes forretningsmæssigt forbundne importør sælger samme vare fra andre kilder. Det er derfor umuligt for Kommissionen at overvåge disse aktiviteter effektivt og ligeledes at gennemføre to forskellige MIP'er, der afhænger af eksportmængden.
- (9) Som reaktion på Kommissionens vurdering hævdede den eksporterende producent, at den MIP, som denne havde foreslået i sit tilbud, afhjælper den skadelige virkning af dumping, og at Kommissionen havde foreslået samme MIP i en fase af undersøgelsen. Den eksporterende producent påpegede, at MIP'en er baseret på vejede gennemsnitlige importpriser for alle varetyper. MIP'en ville derfor ikke være til skade for EU-producenterne, da lavere prissatte varetyper ville blive placeret på et højere prisniveau, end de burde være blevet, og således ville kompensere for højere prissatte varetyper. Hvis denne argumentation blev anvendt på eksportens varetypesammensætning i undersøgelsesperioden, ville MIP'en ifølge den eksporterende producent være tilstrækkelig til at afhjælpe den skadevoldende virkning af dumping. Endvidere hævdede den eksporterende producent, at MIP'en ikke skulle justeres for salg gennem en forretningsmæssigt forbundet virksomhed, bl.a. som følge af den måde, hvorpå dennes eksportpris blev fastsat i forordningen om endelig told. Den eksporterende producent hævdede derefter, at krydskompensation er umulig af flere grunde, navnlig fordi krydskompensation ville fremgå af årsberetningerne fra den eksporterende producent og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Den eksporterende producent ændrede også sit tilbud om tilsagn. I det nye tilbud forpligtede den eksporterende producent sig til at ophøre med videresalg af varmvalsede flade produkter via sin forretningsmæssigt forbundne enhed i Unionen og til at indberette salg af andre varer til Unionen.
- (10) For så vidt angår bemærkningen om, at den foreslåede MIP afhjælper den skadelige virkning af dumping, fordi den er identisk med den, som Kommissionen foreslog i en fase af undersøgelsen, bemærkede Kommissionen, at denne løsning i sidste ende blev afvist. Begrundelserne for denne afvisning blev bl.a. givet i betragtning 632 og 655 i forordningen om endelig told, som er opsummeret i betragtning 7 ovenfor. Bemærkningen om, at MIP'en er baseret på vejede gennemsnitlige importpriser, påvirkede ikke konklusionen om, at MIP'en ikke afhjælper den skadevoldende virkning af dumping for de dyreste varetyper. Kommissionen var ikke i stand til at finde data til støtte for påstanden om, at den skadelige virkning af dumping ville være blevet afhjulpel af MIP'en som følge af eksportens varetypesammensætning i undersøgelsesperioden. Ansøgeren fremlagde heller ikke sådanne data. Selv om den havde haft tilgængelige data til støtte for denne påstand, fandt Kommissionen, at der ikke er noget til hinder for, at varetypesammensætningen ændres i retning af højere prissatte varetyper. Selve anvendelsen af MIP'en kunne faktisk fremme et sådant skift. For så vidt angår bemærkningen om, at MIP'en ikke skulle justeres for salg gennem en forretningsmæssigt forbundet virksomhed, var Kommissionen enig i, at i betragtning af sagens omstændigheder i undersøgelsesperioden og navnlig den måde, hvorpå den eksporterende producents eksportpris blev fastsat i forordningen om endelig told, ville denne justering ikke være berettiget. Der er imidlertid ingen garanti for, at omstændighederne ikke ændrer sig, navnlig eftersom virksomhederne er forretningsmæssigt forbundne. For så vidt angår ændringen af tilbuddet og risiciene for krydskompensation, bemærkede Kommissionen endelig, at selv om forpligtelsen til ikke at videresælge den pågældende vare ville begrænse visse krydskompensationsrisici, udestår det vigtigste problem stadig, nemlig at MIP'en anvendes på transaktioner

mellem forretningsmæssigt forbundne enheder. En sådan associering mellem to enheder frembyder adskillige muligheder for krydskompensation, som ikke kan overvåges effektivt af Kommissionen. De ville ikke alle fremgå af årsberetningerne, og for dem, der ville, ville Kommissionen mangle passende benchmarks til at vurdere, om de er kompenserende. Et tilsagn, der dækker forretningsmæssigt forbundet salg, kan kun godtages, hvis den pågældende vare i sidste ende videresælges til en uafhængig kunde, og MIP'en, behørigt justeret, kan anvendes på disse transaktioner. Dette er ikke muligt, hvis den pågældende vare forarbejdes til en anden vare.

2.1.2. Usinas Siderurgicas de Minas Gerais S.A. (Brasilien)

- (11) Den eksporterende producent tilbød én MIP pr. ton for sin samlede eksport.
- (12) Tilbuddet baseret på én gennemsnitlig MIP er uhensigtsmæssigt, da det ikke vil afhjælpe de skadelige virkninger af dumping for alle varetyper, navnlig ikke de dyreste. Som det fremgår af betragtning 632 og 655 i forordningen om endelig told, fandt Kommissionen, at en foranstaltning i form af et virksomhedsspecifikt fast beløb pr. ton afspejlede den skade, der er forårsaget af den eksporterende producent, for hvem der blev konstateret dumping, mere præcist end en enkelt MIP. Desuden garanterer en sådan foranstaltning i modsætning til en enkelt MIP, at tolden fuldstændig afhjælper skaden og dermed giver EU-erhvervsgrenen umiddelbar beskyttelse. Tilbuddet er også uhensigtsmæssigt, da den eksporterende producent ikke foreslog en justeringsmekanisme, fordi priserne på varmvalsede flade produkter har en tendens til at variere betydeligt over tid.
- (13) Desuden ville godtagelse af tilbuddet være umulig. På grund af den eksporterende producents globale struktur og salgsaktiviteter kunne det foreslåede pristilsagn ikke overvåges effektivt, hvilket skaber adskillige muligheder for krydskompensation med priser. Den eksporterende producent har et antal forretningsmæssigt forbundne virksomheder i flere medlemsstater og i lande uden for Unionen. Endvidere sælger den eksporterende producent også andre varer til Unionen. Det er derfor umuligt for Kommissionen at overvåge disse aktiviteter effektivt.

2.1.3. Mobarakeh Steel Company (Iran)

- (14) Den eksporterende producent tilbød én MIP pr. ton for sin samlede eksport, justeret for salg gennem sin forhandler i Unionen.
- (15) Tilbuddet baseret på én gennemsnitlig MIP er uhensigtsmæssigt, da det ikke vil afhjælpe de skadelige virkninger af dumping for alle varetyper, navnlig ikke de dyreste. Som det fremgår af betragtning 632 og 655 i forordningen om endelig told, fandt Kommissionen, at en foranstaltning i form af et virksomhedsspecifikt fast beløb pr. ton afspejlede den konstaterede skadevoldende dumping forårsaget af den eksporterende producent mere præcist end en MIP. Desuden garanterer en sådan foranstaltning i modsætning til en MIP, at tolden fuldstændig afhjælper den skadevoldende dumping og dermed giver EU-erhvervsgrenen umiddelbar beskyttelse. Tilbuddet er også uhensigtsmæssigt, da den eksporterende producent ikke foreslog en justeringsmekanisme, fordi priserne på varmvalsede flade produkter har en tendens til at variere betydeligt over tid.
- (16) Desuden ville godtagelse af tilbuddet være umulig. På grund af det forhold, at den eksporterende producent sælger andre varer til Unionen, ville det foreslåede pristilsagn være umuligt at overvåge effektivt, hvilket skaber muligheder for krydskompensation med priser. Det er derfor umuligt for Kommissionen at overvåge disse aktiviteter effektivt.
- (17) Som reaktion på Kommissionens vurdering hævdede den eksporterende producent, at Kommissionen ikke nævnte noget om, at dennes tilbud afspejlede Kommissionens forslag i en fase af undersøgelsen. Den eksporterende producent anmodede om en forklaring på, at et tilbud, der afspejler dette forslag, ikke er passende. Den eksporterende producent fremførte, at den MIP, som denne foreslog, er højere end den, Kommissionen foreslog i forbindelse med undersøgelsen, og derfor afhjælper den MIP, der blev foreslået i tilsagnet, pr. definition den skade, der er påført EU-erhvervsgrenen. Endvidere hævdede den eksporterende producent, at der ikke er nogen forskel mellem en MIP og en særlig told pr. ton, for så vidt angår afhjælpning af den skadelige virkning af dumping for de dyreste varer, hvorfor dette argument er irrelevant. Den eksporterende producent fremførte, at

det forhold, at denne sælger andre varer til Unionen, ikke automatisk medfører en risiko for krydskompensation. Endelig fremførte denne, at tilsagnsfakturaerne ville fjerne enhver risiko for omgåelse eller krydskompensation på nøjagtig samme måde som den gyldige handelsfaktura, der foreslås i det endelige fremlæggelsesdokument, ville gøre.

- (18) Kommissionen bemærkede, at dens vurdering ikke kun fremhæver lighederne mellem tilbuddet om tilsagn og en mulighed, som blev overvejet i en fase af undersøgelsen; i betragtning 15 ovenfor peger den på og sammenfatter den del af forordningen om endelig told, hvori det forklares, hvorfor denne mulighed blev afvist. Det samme argument gælder for den eksporterende producents bemærkning, hvori tilsagnsfakturaer sammenlignes med en af de løsninger, der blev overvejet i forbindelse med undersøgelsen og i sidste ende afvist af Kommissionen. Den omstændighed, at den MIP, som den eksporterende producent foreslog, er højere end den, som Kommissionen overvejede i en vis fase af undersøgelsen, betyder ikke, at den pr. definition afhjælper den skadelige virkning af dumping. Forskellen er lille, og den påvirkede ikke argumentet om, at en gennemsnitlig MIP er uhensigtsmæssig, da den ikke vil afhjælpe de skadelige virkninger af dumping for alle varetyper, navnlig ikke de dyreste. Bemærkningen om, at MIP'en og en specifik told er lige ineffektive i denne forbindelse er også irrelevant. I modsætning til en MIP tvinger en specifik told importører til at betale mere for dyrere varetyper, da markedsprisen for en varetype er en del af den pris, som de betaler, hvor den anden del er told. Det er anderledes i tilfælde af en MIP, som er den samme for alle varetyper. Endelig kan salget af andre varer til Unionen faktisk kun anvendes til krydskompensation, hvis de sælges til de samme kunder som de varmvalsede flade produkter. Dog bemærkede Kommissionen, at krydskompensation og risikoen for krydskompensation er to forskellige begreber. Kommissionen har f.eks. kendskab til, at den eksporterende producent sælger andre varer til Unionen, men den har ikke data om den eksporterende producents aftagere af disse varer. Det skal bemærkes, at den eksporterende producent ikke bestred, at han solgte andre varer til sine aftagere af varmvalsede flade produkter, og at han heller ikke forpligtede sig til ikke at gøre det i fremtiden. Denne situation påviser ganske vist ikke krydskompensation, men udgør en klar risiko for krydskompensation, som Kommissionen ikke kan overvåge.

2.1.4. PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works (Rusland)

- (19) Den eksporterende producent tilbød to MIP'er pr. ton, én for plader og én for ruller. Den eksporterende producent tilbød også en prisjusteringsmekanisme og gav i en ændring af sit tilbud tilsagn om kun at sælge den pågældende vare direkte til uafhængige kunder i Unionen, og om ikke at sælge andre varer til sine aftagere af varmvalsede flade produkter i Unionen.
- (20) Den eksporterende producents tilbud blev afgivet efter afslutningen af undersøgelsen og bør som sådan afvises. Skønt tilsagn i henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 2, under særlige omstændigheder kan afgives senere end ved udløbet af den frist, inden for hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til grundforordningens artikel 20, stk. 5, bør et sådant tilbud komme i rimelig tid inden afslutningen af undersøgelsen.
- (21) Selv om tilbuddet var blevet fremsat rettidigt, er et tilbud på grundlag af to gennemsnitlige MIP'er uhensigtsmæssigt, da det ikke vil afhjælpe de skadelige virkninger af dumping for alle varetyper, navnlig ikke de dyreste. Som det fremgår af betragtning 632 og 655 i forordningen om endelig told, fandt Kommissionen, at en foranstaltning i form af et virksomhedsspecifikt fast beløb pr. ton afspejlede den konstaterede skadevoldende dumping forårsaget af den eksporterende producent mere præcist end en MIP. Desuden garanterer en sådan foranstaltning i modsætning til en MIP, at tolden fuldstændig afhjælper den skadevoldende dumping og dermed giver EU-erhvervsgrenen umiddelbar beskyttelse.
- (22) Desuden ville godtagelse af tilbuddet være umulig. På grund af den eksporterende producents globale struktur og salgsaktiviteter ville det foreslåede pristilsagn være umuligt at overvåge effektivt, hvilket skaber adskillige muligheder for krydskompensation med priser. Den eksporterende producent har et antal forretningsmæssigt forbundne virksomheder og sælger også andre stålprodukter til Unionen. Det er derfor umuligt for Kommissionen at overvåge disse aktiviteter effektivt.
- (23) Som reaktion på Kommissionens vurdering gav den eksporterende producent udtryk for sin uenighed i ovenstående vurdering og understregede betydningen af sine yderligere forpligtelser til kun at anvende én salgskanal og til ikke at sælge andre varer til sine aftagere af varmvalsede flade produkter.

- (24) I forbindelse med de yderligere forpligtelser bemærkede Kommissionen, at det i betragtning af den eksporterende producents og dennes kunders globale struktur er umuligt at overvåge alle de tilgængelige muligheder for krydskompensation. Hvis f.eks. de virksomheder, der er omfattet af tilsagnet, ikke sælger andre varer til en aftager i Unionen af varmvalsede flade produkter, er der intet til hinder for, at deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder, det være sig i Unionen eller udenfor, indgår potentielt krydskompenserende transaktioner med disse kunder eller deres forretningsmæssigt forbundne enheder. Selv om den eksporterende producent var uenig i vurderingen af hensigtsmæssigheden af dennes tilbud, fremførte denne ikke yderligere argumenter mod Kommissionens konklusion.

2.1.5. Novolipetsk Steel OJSC (Rusland)

- (25) Den eksporterende producent tilbød indledningsvis flere MIP'er pr. ton afhængigt af varetype. Derefter ændrede denne sit tilbud og foreslog én MIP pr. ton for alle varettyper med en justeringsmekanisme baseret på de gennemsnitlige priser på varmvalsede flade produkter. Desuden foreslog den eksporterende producent et kvantitativt årligt loft og gav tilsagn om kun at sælge til sin forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Unionen og kun til videreforarbejdning.
- (26) Tilbuddet baseret på én gennemsnitlig MIP er uhensigtsmæssigt, da det ikke vil afhjælpe de skadelige virkninger af dumping for alle varettyper, navnlig ikke de dyreste. Som det fremgår af betragtning 632 og 655 i forordningen om endelig told, fandt Kommissionen, at en foranstaltning i form af et virksomhedsspecifikt fast beløb pr. ton afspejlede den konstaterede skadevoldende dumping forårsaget af den eksporterende producent mere præcist end en MIP. Desuden garanterer en sådan foranstaltning i modsætning til en MIP, at tolden fuldstændig afhjælper den skadevoldende dumping og dermed giver EU-erhvervsgrenen umiddelbar beskyttelse. Desuden dækker tilbuddet transaktioner mellem forretningsmæssigt forbundne enheder. Selve karakteren af sådanne forbindelser giver mange muligheder for krydskompensation. Enhver transaktion, ethvert lån eller tilskud mellem de to forretningsmæssigt forbundne enheder ville kunne benyttes til at kompensere for MIP'en. Kommissionen er ikke i stand til at overvåge disse transaktioner, og den mangler passende benchmarks til at kunne efterprøve, om de er reelle eller kompenserende.
- (27) Godtagelse af tilbuddet ville også være umulig. På grund af den eksporterende producents globale struktur og salgsaktiviteter ville det foreslåede pristilsagn være umuligt at overvåge effektivt, hvilket skaber adskillige muligheder for krydskompensation med priser. Desuden er der forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen, som også producerer og sælger samme vare. Det er derfor umuligt for Kommissionen at overvåge disse aktiviteter effektivt.
- (28) Som reaktion på Kommissionens vurdering hævdede den eksporterende producent, at Kommissionen overså de to centrale elementer i dennes tilbud, nemlig det kvantitative loft og slutanvendelsesforpligtelsen (dvs. kun til videreforarbejdning). Ifølge den eksporterende producent sikrer disse to forpligtelser, at eksporten til dumpingpriser ophører, fordi den pågældende vare ikke ville blive eksporteret til det frie marked i Unionen. Den eksporterende producent hævdede dernæst, at Kommissionen i forordningen om endelig told ikke fandt skade på det bundne marked. På trods af disse argumenter og i samarbejds ånd ændrede den eksporterende producent sit tilbud og tilbød 22 MIP'er baseret på varettyper. For så vidt angår risikoen for krydskompensation, fremførte den eksporterende producent, at eftersom der ikke bliver noget salg til det frie marked, er det faktisk irrelevant, til hvilken minimumspris den pågældende vare sælges inden for gruppen. Da minimumsprisen er irrelevant, er risikoen for krydskompensation ligeledes irrelevant. Den eksporterende producent påstod desuden, at transaktioner inden for en gruppe er underlagt gruppens interne afregningsprispolitik og derfor ikke kan anvendes til krydskompensation.
- (29) Den eksporterende producent solgte ikke varmvalsede flade produkter til sine forretningsmæssigt forbundne enheder i Unionen i undersøgelsesperioden. Desuden var salg inden for en gruppe af varmvalsede flade produkter til videreforarbejdning, i modsætning til hvad den eksporterende producent fremførte, omfattet af konstateringen af skadevoldende dumping i forordningen om endelig told. Dette salg er i øjeblikket omfattet af den gældende told, og denne konstatering kan ikke ændres ved et tilsagn. I betragtning af, at den eksporterende producents argument for, at krydskompensation er umulig inden for gruppen, bygger på en fejlagtig antagelse af, at salg inden for gruppen til videreforarbejdning ikke forårsager skadevoldende dumping, blev dette argument derfor afvist. Desuden træffer gruppen selv beslutning om sin interne afregningspolitik, og den er som sådan ikke en tilstrækkelig garanti mod krydskompensation. Selv om det var tilfældet, kunne krydskompensation inden for

gruppen ske via andre midler end salg af varer. Et tilsagn, der dækker forretningsmæssigt forbundet salg, kan kun godtages, hvis den pågældende vare i sidste ende videresælges til en uafhængig kunde, og MIP'en, behørigt justeret, kan anvendes på disse transaktioner. Dette er ikke muligt, hvis den pågældende vare forarbejdes til en anden vare. Tilbuddet på 22 MIP'er baseret på grupper af varetyper kunne ikke godtages, da toldvæsenet ikke ville kunne overvåge det effektivt.

2.1.6. Metinvest Group (Ukraine)

- (30) Den eksporterende producent foreslog to scenarier i sit oprindelige tilbud. Det første scenario er baseret på én MIP pr. ton (producentens gennemsnitspris i undersøgelsesperioden, forhøjet med tolden og justeret for stigningen i råvareprisen efter undersøgelsesperioden) og med mulighed for at sælge til under nævnte MIP med anvendelse af toldsatsen. Det andet scenario er baseret på en lavere MIP pr. ton (uden justeringen for stigning i råvareprisen efter undersøgelsesperioden) og uden mulighed for at sælge til under nævnte MIP. Efterfølgende ændrede den eksporterende producent sit tilbud ved at tilføje et årligt kvantitativt loft for salg i henhold til tilsagnet.
- (31) Kommissionen godtager ikke de à la carte-klausuler, som tillader en eksporterende producent at sælge inden for rammerne af et tilsagn og sideløbende til under MIP'en med anvendelse af toldsatsen, og derfor kan kun det andet scenario komme i betragtning. Godtagelse af en sådan klausul ville skabe mulighed for en krydskompensationsmekanisme, hvor transaktioner til priser på under MIP'en ville kunne kompensere for transaktioner på MIP-niveau.
- (32) Artikel 50 i associeringsaftalen mellem EU og Ukraine udtrykker en præference for tilsagn, forudsat at Kommissionen modtager et brugbart tilbud, som er hensigtsmæssigt, og som det er muligt at godtage. I den foreliggende sag og som forklaret nedenfor modtog Kommissionen ikke et brugbart tilbud om tilsagn, og præferencen for tilsagn kan derfor ikke imødekommes.
- (33) I Kommissionens vurdering er der flere grunde til, at tilbuddet er uhensigtsmæssigt. Det er baseret på én gennemsnitlig MIP og vil derfor ikke afhjælpe de skadelige virkninger af dumping for alle varetyper, navnlig ikke de dyreste. Som det fremgår af betragtning 632 og 655 i forordningen om endelig told, fandt Kommissionen, at en foranstaltning i form af et virksomhedsspecifikt fast beløb pr. ton afspejlede den konstaterede skadevoldende dumping forårsaget af den eksporterende producent mere præcist end en MIP. Desuden garanterer en sådan foranstaltning i modsætning til en MIP, at tolden fuldstændig afhjælper den skadevoldende dumping og dermed giver EU-erhvervsgrenen umiddelbar beskyttelse. Den eksporterende producent foreslog ikke en justering på grund af salg via sine forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Priserne på varmvalsede flade produkter har en tendens til at variere betydeligt over tid, men den eksporterende producent foreslog ikke en justering-smekanisme. Desuden er det kun to ud af de tre produktionsanlæg, der eksporterede den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden, som er omfattet af tilsagnet. Endelig foreslog den eksporterende producent, at dennes salg til forretningsmæssigt forbundne enheder i Unionen skulle være omfattet af tilsagnets betingelser. Selve karakteren af sådanne forbindelser giver mange muligheder for krydskompensation. Enhver transaktion, ethvert lån eller tilskud mellem de to forretningsmæssigt forbundne enheder ville kunne benyttes til at kompensere for MIP'en. Kommissionen er ikke i stand til at overvåge disse transaktioner, og den mangler passende benchmarks til at kunne efterprøve, om de er reelle eller kompenserende.
- (34) Godtagelse af tilbuddet ville også være umulig. På grund af den eksporterende producents globale struktur og salgsaktiviteter ville det foreslåede pristilsagn være umuligt at overvåge effektivt, hvilket skaber adskillige muligheder for krydskompensation med priser. Den eksporterende producent har flere forretningsmæssigt forbundne virksomheder i forskellige medlemsstater og i lande uden for Unionen, hvoraf nogle producerer og sælger samme vare. Den eksporterende producent sælger til Unionen via én eller flere af disse virksomheder. Det er derfor umuligt for Kommissionen at overvåge disse aktiviteter effektivt.
- (35) Som reaktion på Kommissionens vurdering fremsatte den eksporterende producent en tredje udgave af sit tilbud om tilsagn. I den nye udgave af tilbuddet foreslog den eksporterende producent fire forskellige MIP'er og gav tilsagn om ikke at sælge til under dem. Ifølge den eksporterende producent blev denne ændring foretaget, selv om Kommissionen anså én enkelt MIP for alle varetyper som acceptabel i en fase af den undersøgelse, der førte til indførelsen af tolden. Desuden forpligtede den eksporterende producent sig til at lade det tredje produktionsanlæg indgå i tilsagnet, ikke at sælge den pågældende vare via sine forretningsmæssigt forbundne enheder i Unionen, at fremlægge oplysninger om sit salg i Unionen af andre varer til sine aftagere af varmvalsede flade produkter og til

ikke uden for Unionen at sælge den pågældende vare og andre varer til sine aftagere af varmvalsede flade produkter. Endelig foreslog den eksporterende producent et lavere årligt kvantitativt loft. Salg ud over dette loft tilbød den eksporterende producent at foretage i henhold til den gældende antidumpingtold.

- (36) Ud over disse forpligtelser foreslog Ukraines regering under konsultationerne at give Kommissionen eksportstatistikker for den pågældende vare og at nedsætte en ekspertgruppe med henblik på at fremme udvekslingen af statistikker og andre oplysninger.
- (37) Den 5. februar 2018 foretog den eksporterende producent en anden ændring af sit tilbud om tilsagn. Den eksporterende producent hævdede, at alt dennes salg er underlagt gruppens strenge prissætningspolitik og hindrer krydskompensation. Endvidere hævdede den eksporterende producent, at skattemyndighedernes regelmæssige revisioner både i Unionen og i Schweiz nøje kontrollerer gruppens prispolitik. På trods af dette forpligtede den eksporterende producent sig til ikke at sælge varmvalsede flade produkter produceret i Unionen og andre varer produceret af dennes gruppe til dens aftagere af varmvalsede flade produkter, som køber den pågældende vare. Dette gælder for alle virksomhedens kunder, undtagen én, der køber varmvalsede flade produkter i Ukraine og Unionen samt andre produkter, der fremstilles af gruppen.
- (38) For så vidt angår bemærkningen om, at Kommissionen betragtede én enkelt MIP for alle varetyper som acceptabel i en fase af undersøgelsen, bemærkede Kommissionen, at denne løsning i sidste ende blev afvist. Begrundelserne for denne afvisning blev bl.a. givet i betragtning 632 og 655 i forordningen om endelig told, som er opsummeret i betragtning 33 ovenfor.
- (39) Tilbuddet er fortsat uhensigtsmæssigt af flere årsager. Ud af de fire foreslåede MIP-grupper var der næsten ikke noget salg i én af dem, en prisvariant i en anden og betydelige prisvarianter i de resterende to grupper. MIP'en baseret på de gennemsnitlige priser i hver gruppe vil derfor ikke afhjælpe de skadelige virkninger af dumping for alle varetyper, navnlig ikke de dyreste i hver gruppe. Desuden blev niveauerne for fire MIP'er fastsat på en helt vilkårlig måde. Kommissionen fik ikke forelagt data, som kan begrunde forskellen mellem MIP'erne. Endelig har priserne på varmvalsede flade produkter en tendens til at variere betydeligt over tid, men den eksporterende producent foreslog alligevel ikke en justeringsmekanisme.
- (40) Det ville fortsat være umuligt at godtage tilbuddet om tilsagn. Den eksporterende producent forpligtede sig til ikke at sælge nogen varer til sine EU-kunders enheder, der er etableret uden for Unionen. Dette tilsagn omfatter imidlertid kun de tre produktionsvirksomheder, hvorimod mange af de forretningsmæssigt forbundne virksomheder, herunder den schweiziske forhandler, ikke er omfattet. Selv om alle disse virksomheder var omfattet af tilsagnet, ville en sådan forpligtelse være umulig at overvåge i betragtning af størrelsen af den eksporterende producents gruppe og dens kundegrundlag. Desuden foreslog den eksporterende producent at indberette salg af andre varer til sine aftagere af varmvalsede flade produkter i Unionen. Kommissionen har imidlertid ikke hensigtsmæssige benchmarks til at efterprøve, om disse transaktioner er kompenserende. Selv om den eksporterende producent forpligtede sig til ikke at sælge via sine forretningsmæssigt forbundne enheder i Unionen, sælger disse enheder samme vare på EU-markedet. Disse transaktioner kan ganske vist vedrøre de samme kunder og kan dermed anvendes til kompensation, men de er helt uden for anvendelsesområdet for tilsagnet.
- (41) Den ændring af tilbuddet om tilsagn, der blev foreslået den 5. februar 2018 (nemlig kun at sælge den pågældende vare til alle aftagere af varmvalsede flade produkter i Unionen, undtagen én), fjerner ikke ovennævnte betænkeligheder for den udelukkede kunde. For de øvrige kunder ville det i betragtning af størrelsen af den eksporterende producents gruppe være umuligt at overvåge, om nogen af de virksomheder, der er forretningsmæssigt forbundet med den eksporterende producent, sælger andre varer til aftagerne af varmvalsede flade produkter i Unionen eller deres forretningsmæssigt forbundne enheder. Den eksporterende producents interne prispolitik og den interne prispolitik hos den kunde, denne har til hensigt at sælge til, er ikke en tilstrækkelig garanti mod krydskompensation. Desuden undlod den eksporterende producent at forklare, hvordan skattemyndighedernes revisioner i Unionen og i Schweiz afslører krydskompensationspriser. At aftale at sælge en vare til en lavere pris end den, der ellers ville blive forlangt, er ikke nødvendigvis en overtrædelse af skattelovgivningen. Det sker som led i de daglige prisforhandlinger.
- (42) Endelig kan salg ud over det årlige loft i henhold til den gældende antidumpingtold ikke godtages, da det kunne anvendes kompenserende. Dette er grundlæggende en variation af de à la carte-klausuler, som er beskrevet i i betragtning 31 ovenfor, forskudt i tid. Ved at sænke loftet til et godt stykke under de historiske årlige eksportmængder øger dette nye tilbud derfor risikoen for krydskompensation.

- (43) Trods den præference for tilsagn, der er udtrykt i artikel 50 i associeringsaftalen mellem EU og Ukraine, kan tilbuddet ikke godtages, da det er uhensigtsmæssigt. Selv om det havde været hensigtsmæssigt, ville det af ovennævnte grunde stadig være umuligt at godtage. Der ville ikke blive taget tilstrækkelig højde for ovennævnte problemer ved at udveksle statistikker og nedsætte en ekspertgruppe som foreslået af Ukraines regering under høringen.

2.2. Konklusion

- (44) Af ovenfor anførte grunde kan Kommissionen ikke godtage nogen af tilbuddene om tilsagn.

2.3. Bemærkninger fra parterne og afvisning af tilbuddene om tilsagn

- (45) De interesserede parter er blevet underrettet om årsagerne til denne afgørelse og har fået lejlighed til at fremsætte bemærkninger og blive hørt. Ukraines regering blev også tilbudt konsultationer i overensstemmelse med artikel 50a i associeringsaftalen mellem EU og Ukraine. Der blev afholdt konsultationer med de ukrainske myndigheder den 26. januar 2018 og ligeledes med den ukrainske regering, i forbindelse med hvilke der blev fremsat skriftlige bemærkninger den 31. januar 2018. Desuden har en række høringer fundet sted med de pågældende eksporterende producenter og Eurofer, der repræsenterer EU-erhvervsgrenen. Alle de bemærkninger, der blev modtaget i løbet af denne proces, er blevet behandlet ovenfor. Hverken bemærkningerne fra de interesserede parter eller konsultationerne med Ukraines regering førte til en anden konklusion end afvisning af tilbuddene om tilsagn —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Tilsagnene fra de eksporterende producenter i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine afvises hermed.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 2018.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA